

‘Met mijn rug op de toekomst gericht’

logo VADA

‘t Taftje

25 jaar in woord en beeld

1984 - 2009

Samenstellers van het Jubileumboek

Redactie

Hans Balder
Martin Hutjes
Pim van der Splinter
Pieter van Veen

Datum

April 2011, 1e druk

Vormgeving

Susan Brouwers, Woudenberg

Drukkerij

VandenBerg, Maarn



Roeien:

“afzien in de winter met Annie Heringa als stuurvrouw in de overnaadse vier op de Rijn met overal ganzen! Leg recht die boot!!”

Voorwoord

Ur ad quiam, quo volut poressi dolorat apidel inumquia inum ratur, torenti nvelest, vellit officia sima quature incto optatum quias sit, nimusant eost officta estiis post, nis eostem. Neque alis sequidignis ulparum num acea soluptas maximodias aut es aliquo si cone paruntuscias veribusandis secat quae resstiti busaest, con eseria voloriaspe labore dunt opta ipsandam lab iducium a nis qui te ini ra commos es et dic te moluptatus. Sunt odis volor seque nonsect aspiene ceperum, nihita qui ommoditatem unto quam hil incillam quae omnihil igendes equaspe omnitis molestrum, od quis conse remque aut fugitatem estiores sunti voluptaetus nobis dolorro destio eatiusam quietem porrunt apellaut Inus ad ut hiciisc iendam quietem. Etur?

Ore numetumquae cor sedis aut ratiuntis ut as ma volorum facerum, si arum re pa aborem rere di oditaeribus dolorporro occum fugias si omnis int andis non pariti unt, offic tet deni cus voluptum quis est, sectatur as essimenim exeri omnim ut accae. Ut dem quia nam dolorpos et aut dolorum aut hilitas aligni voluptas reproresed utem quiderume dolupta delectem dignihi liquamenda cus alicitis restisti iditatint.

Ut minus, sitatisquis es etur serum que et ommodia temolorum qui omnihitior aut iur anducitium as por rempe dolum voluptatis ra voluptur?

Gent optatur simus. Um, quasitat rendi rehende repudit, sinventio omnimustius. Agnam as es evere dolecatatur simusam ides modit voluptiam, asperio. Itatios rento et quat molute et quas as dendae repre nus, voluptat rese ratur, serro beatumquo et facest voloremqui id mosto experspero berumet doluptatiata quiasinit que exeribus ipsanist, qui aliaspel iur aut adi dolenis aceria corias

hsdkhdajd djkaldkljRo doluptas entiasitata sit hite volum quos excearu ptasin ent inciliaspici dolorerum nobis mollautem sinte nim abo. Me que omnimi, te verchilic tem nonsecatur, connihita nume quia volorepre eos maximene con eribus doluptaquiae evelenisciur ab illuptat volupta ventota nonse sumque cupta velest andeles errorunt ant.

Aquam harchil lautet miniatem rator adit volo vellit, occusam, cus asperrum conet modipsu santis rerferitia pra inctate evelianis expligenimus alia susciporat volor siniam, anis atiorisintur magnate mporruptae ilic to velit poria dolo que delecerrum illes utat volupta tecepratis duciumquatis volore, sit ped qui aute el mo cullent esto mint es rem reratquod Essedipic te nestiam aliandis esto mint es rem reratquod quo debissit exerfer ovidelic temodis magnienis si am recea voluptatios dolupti orerio bero doloreptium que sitatur simus derfere net dolum quasit volorepuda venes cusdandist, verum veliquae velecus nis qui am estia dem doloribus, sumqui sunt undigent reruptur audandu cimaio.

Norbert

1984

Het begin. Vada was er. En daar was Bert. Bert van Silfhout. Hij ron-selde. Hij smeedde. Een 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18- tal. Voor een acht en noemde het 't Taftje.

Was het op 21 juli, 29 maart of 17 oktober? Nee, wij schrijven 19 mei 1984.

En in 1988, vierden wij ons eerste lustrum.

Bert van Silfhout: 't Taftje, een stelletje ongeregelde individualisten....'

De man die het fundament voor 't Taftje heeft gelegd is Bert van Silfhout. Het werd een gedegen fundament waarop naar hartelust gebouwd kon worden en waar groeiprocessen alle ruimte kregen. Met zorg koos Bert de mensen uit om 't Taftje verder uit te bouwen tot een club enthousiaste roeiers. Maar alleen het bedenken en opbouwen van 't Taftje was niet voldoende, hij moest ook nog over voldoende diplomatie beschikken om dit proces te begeleiden. Als voorzitter (zelf zag hij zich vooral als mascotte) van het eerste uur is hij er in geslaagd om evenwicht en eenheid te creëren tussen zoveel uiteenlopende persoonlijkheden.

Wanneer precies ben je op het idee gekomen om te gaan roeien?

Dat was in het voorjaar 1984. Omstreeks deze tijd wilde ik, na een hooikoortsperiode van circa 30 jaar, samen met mijn zoon Sebastiaan (toen 12 jaar) een sport gaan bedrijven. Op water en géén gras. Roeien was en is gezond en bovendien houd ik van water.

Hoe kwam je bij Vada terecht?

Het roeien moest zo dicht mogelijk bij Amerongen plaatsvinden. Dus op naar Wageningen. Daar belandde ik op een doordeweekse dag bij Vada (als VU-econoom had ik geen toegang tot Argo). Hier werd mij verteld op zaterdag terug te komen voor het vergaren van informatie. Die dag liep ik op tegen moeder Heringa, die mij informeerde en enthousiast maakte voor het roeien.

Hoe en wanneer is de oprichting van 't Taftje tot stand gekomen?

De conceptie voor de geboorte van 't Taftje vond plaats met Joosje de (ex)echtgenote van Martien Sliedrecht en hun zoon en mijn zoon Sebastiaan in de Kluut, gestuurd door moeder Heringa. Zoals de meeste concepties van korte duur zijn, was deze Kluutsamenstelling het ook. Uiteindelijk konden de kinderen het roeien op zaterdag niet combineren met hun overige sporten. Hierdoor hield Joosje het voor gezien en ontstond bij mij het idee om een aantal 'gelijkgestemden' in de boot te krijgen.

De geboorte van 't Taftje was op 19 mei 1984. Je zou kunnen zeggen dat tussen conceptie en geboorte van 't Taftje van draagtijd geen sprake was. De intentie om te roeien was er, de conceptie was geen ongelukje. Immers de langere termijn doelstelling was een acht te kunnen vullen met personen die naast het element van sport eveneens de elementen van gezelligheid en kameraadschappelijkheid in hun aderen hadden vloeien.

De naam 't Taftje ontstond overigens toevallig toen Wim Plokhooy op een bankafschrift een keer als woordgrap Taftje vermeldde. Bert vond die naam grappig. Zo ontstond de naam 't Taftje: "Het doek dat de lading moet dekken. De lading van een stelletje ongeregelde individualisten. Vader en moeder Heringa toen zijnde 'het taft', het weefsel dat deze lading jaren bijeen gehouden heeft", aldus Bert.

Wie waren met jou de mannen van het eerste uur?

Mensen van 'het eerste uur': Moeder Heringa (vader kwam later) en Annemarie, Willem (Boen), Jaap Booy, Jan Dalhuisen, Theo de Groot, Lodewijk de Keuning, Rienk Miedema, Wim Plokhooy, John Roest, Hans Rutges, Martien Sliedrecht, Wim Smalen en Pieter van Veen.

Was er een procedure om 'met zorg' nieuwe leden binnen 't Taftje op te nemen?

Van een procedure was geen sprake. "De aanwas van nieuwe leden was gebaseerd op hun moyenne". Wie deelname plezierig vond, bleef zitten.

Je bent lang voorzitter geweest, was het lastig?

Ik zag mijn voorzitterschap meer als de rol van mascotte die de leden van 't Taftje bond. Zo had een ieder zijn eigen rol binnen 't Taftje. Dus lastig? Neen. Op het laatst ging het met 't Taftje meer de 'sportieve' kant op, terwijl mijn accent meer op het 'sociaal' roeien lag. Deze ontwikkeling leek niet te vermijden, te meer daar mijn inbreng hierbij onder druk zou komen te staan, gezien mijn toen aanstaande golfaspiraties.

Zo nu en dan werd je positie meedogenloos ter discussie gesteld, welke tactiek paste je toe om 'aan de macht te blijven'? Mijn tactiek om het heft in handen te houden was iedereen min of meer het zijne te gunnen, zolang het DNA van 't Taftje maar niet werd aangetast. Op die momenten dat aantasting zou kunnen plaatsvinden, heb ik hier en daar wat gemasseerd teneinde aantasting te voorkomen. "Still rowing by massaging around".

Je besloot uiteindelijk, voor sommigen nogal onverwachts, af te treden.

Deze terugtreding was weloverwogen. Vooraf is één en ander besproken met vader en moeder Heringa tezamen met Norbert Lourijsen. Doelstelling was onder meer handhaving van de continuïteit van 't Taftje. Norbert was (is) in mijn ogen de geschikte man als opvolger, gezien zijn goed gevoel voor sociabiliteit en zijn wil om de roeicapaciteiten van de leden van 't Taftje op een hoger plan te brengen.

Met de wetenschap van nu, wat zou je anders hebben gedaan binnen 't Taftje?

Waarschijnlijk zou ik het niet anders hebben gedaan. Immers gebleken is dat het DNA van 't Taftje, na mijn vertrek, niet verloren is gegaan!

Wat was volgens jou de kracht van 't Taftje?

De kracht van 't Taftje 'in mijn tijd' was: Fellowship in sport en ontspanning.

Wat was voor jou het absolute hoogtepunt?

De jaarlijkse Kerstbijeenkomsten tezamen met de Heringa's, gelardeerd met taart van Pieter van Veen en accordeonmuziek van Theo de Groot. En natuurlijk de jaarlijkse uitjes. Het ene jaar zonder partners (bijvoorbeeld het grottenbezoek in de Ardennen en raften in Zwitserland), het andere jaar met partners (bijvoorbeeld de dollemans(vrouws)partij in familiehotel Bakker te Vorden).

Waar ik verder nog met plezier aan terug denk is de wijze van het ontstaan van het Ploeglied van 't Taftje (Wouter Wolters) en natuurlijk het uitkomen van het huisorgaan van 't Taftje: De Inpik (Victor Juijn).

Heel bijzonder trouwens is dat het ontwerp en de stof van de eerste 't Taftje-chemise zo apart was dat deze de modelijn van de bekende modeontwerper Frank Govers ging dicteren. In het voorjaar van 1990, tijdens onze grachtentocht 'Head zonder riemen', was de chemise dan ook in zijn etalage in Amsterdam prominent aanwezig! De eigenaar heeft het gebruikte shirtje nooit teruggekregen, waarschijnlijk vanwege het feit dat dit zo lekker rook.

Wat heb je als zwaar ervaren tijdens je 't Taftjestijd

Verdrietig was het overlijden van Annet, dochter van Jan Hein en Tini Loedeman en moeder Heringa, taft van 't Taftje.

Zou je weer terug willen komen?

Dat komt eerlijk gezegd niet bij me op. Gedane zaken nemen geen keer. Daar staat tegenover dat ik het mee mogen doen aan het 'ritueel' Amsterdam zeer op prijs stel.



De naam

't Taftje
Taft – van Dale zegt -
geen erkende vorm.
Dus zeg maar Tafje
tegen het Taftje

En taf komt van het
doek van de punt van
een open roeiboot en
niet te vergeten van
Annie Heringa's
trouwjurk, die van
tafzijde gemaakt is.

Genoeg dus om het
Taft, als eigen naam
te erkennen.

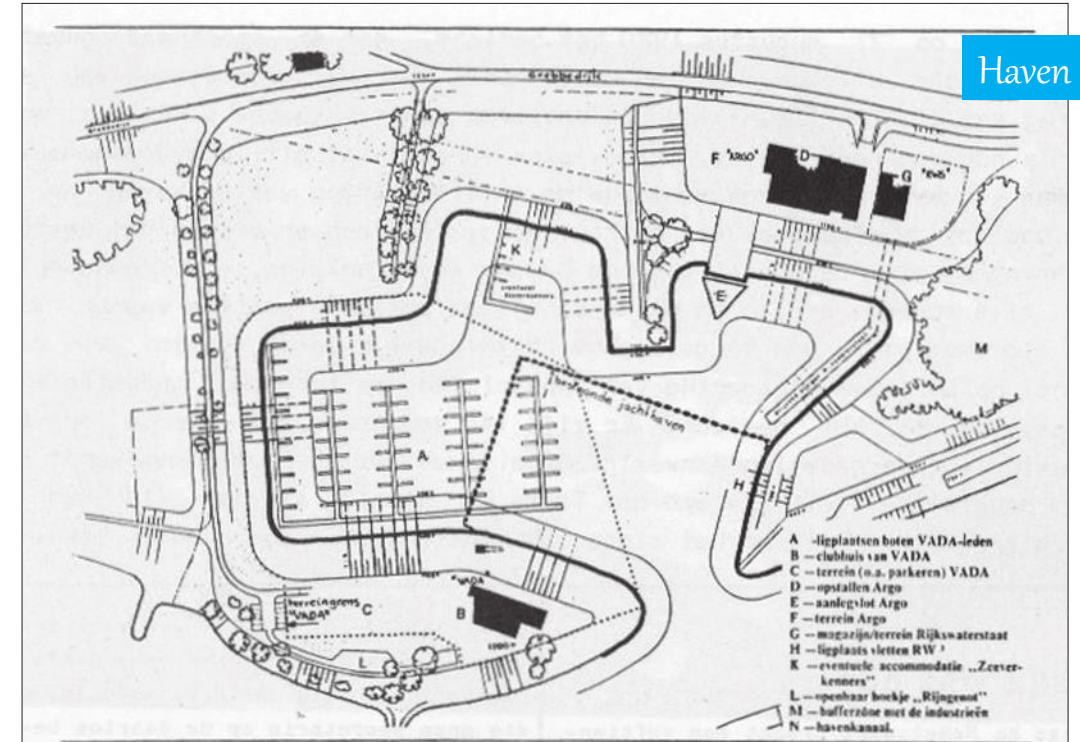


Rhenen

ROEITERMEN

(Amsterdam, oktober)

De nationale roeibond heeft tijdens de laatste vergadering besloten tot ingrijpende wijziging van de tot heden gebezigde roeitermen. Vooral voor beginnende roeiers bleken een aantal kreten nogal verwarrend over te komen. De navolgende bevelen, zoals daar zijn: klaarmaken, gelijke inpik of uitpik of uitdrukkingen als trekken met de benen eraan zijn per 1 januari 1995 niet meer geoorloofd. Mede ook in het kader van nieuwe wetgeving over seksuele intimidatie wenst het hoofdbestuur ieder risico te vermijden. Desgevraagd zei de voorzitter: 'Kijk, bij het roeien waren dit standaard uitdrukkingen. Niemand stond er eigenlijk bij stil dat dit wel eens intimiderend kon overkomen. Onlangs kregen wij evenwel een klacht binnen van een 82 jarige vrouw die zich, als beginnend roeister, onheus bejegend voelde. Het bestuur zal daarom op korte termijn nieuwe richtlijnen aangeven'.



Haven



1985

Onuitwisbaar

Op een zaterdagmorgen in 1985 stapte ik voor het eerst in een echte roeiboot, een C4. Samen met nog drie roeimaten, die ook weinig of niets van roeien wisten.

‘Handen aan de boorden, boven de hoofden gelijk, voor de buik en ver wegzetten in het water’, zo klonken de instructies, die wij met militair aandoende discipline in de praktijk moesten brengen.

En dan het roeien. ‘Vader en Moeder Heringa’, zoals wij hen al gauw noemden, gaven ons les. ‘Vader’ probeerde ons met een directe toon te instrueren. Termen als ‘het is geen aangenomen werk’, ‘naar je buik bijhalen en niet naar je kloten’ werkten meer op onze lachspieren dan dat het enig effect op onze techniek had. ‘Moeder’ trainde ons meer met zachte hand.

Zouden we het roeien ooit goed leren? Dat was altijd de vraag wanneer we na het roeien op zaterdagmorgen in het clubgebouw met een biertje in de hand ‘prut’ riepen. Toch namen we deel aan ‘the head of the river’. En elke keer slaagden we erin om niet bij de laatsten te behoren.

Absoluut hoogtepunt was het uitje ‘Ardenneoffensief’, dat met de naheffing voor de genuttigde dranken, tegelijkertijd een financieel dieptepunt was.

Het Taftjelielied klonk...na het roeien op de Rijn, bij de jaarlijkse Kerstbijeenkomst, in Zwitserland, op het IJsselmeer en in de grachten van Amsterdam.....

”harde halen op de Rijn, Oh Vada Vada, Oh Vada Vada, niet zonder onze Heringa's. Oh Vada Vada, Oh Vada Vada, geef mij nog maar een gele Spa”

Dit lied ijlt met de beelden erbij nog na in mijn hoofd en zal er wel nooit meer uitgaan.

Willem Smalen



De ooievaar 7e

Tocht Rhenen



1. Het is een vast moment in de week, waarbij energie en geest aan de beurt komen op een zeer ontspannende manier. Roeien, een borrel, lachen met een goeie mop en een ernstig gesprek tussen mensen met verschillende opvattingen en achtergronden. Dit alles heeft een mens nodig (de nodige vitamintjes).

2. Dat was de reis naar het chalet van Theo de Groot in Zwitserland, waarbij diep in de nacht een gesprek ontstond over het verschil in de maatschappij tussen mensen met een studie en mensen zonder een studie. Ik heb daar veel aan gehad en nog vaak aan moeten denken.

3. Dat we ooit met mij op ‘slag’ derde zijn geworden bij de veteranen tijdens de Head of the River.

Het na de doop voorroeien van de Ooievaar. De verwezenlijkte droom: voor Hfl. 400,- is de ‘acht’ de Kleine Ankeus overgenomen van W.S.R. Argo.



Doop Ooievaar

1986/1987

Het paaltje van tante Cor

Welk jaar het was weet ik niet meer. Het zal ergens in de tachtiger jaren geweest zijn dat we op een zaterdagmorgen in een C4 roeiboot stapten. Vader Heringa, Pieter van Veen, Willem Würdemann, en ik op boeg. Onze stuurvrouw was Cor Hioolen. Tante Cor – zo noemden we haar – was een zeer actieve roeister en al heel lang bestuurslid van Vada. Toen schatte ik haar leeftijd rond de tachtig.

We roeiden met rustige slagen aan stuurboordwal van de Rijn stroomopwaarts richting Lexkesveer. Het was zonnig lenteweer, de temperatuur was aangenaam. Op ongeveer 700 meter vóór het veer moesten we ‘laten lopen’ voor een aantal grote Rijnaken. Tante Cor stuurde de boot in rustig water tussen twee kribben. De boot lag stil toen ik een snerpend geluid hoorde. Ik dacht eerst dat het een vreemde vogel was, ik kon het geluid ook niet traceren. ‘Ik hoor een raar geluid’, zei ik tegen de anderen. Op dat moment zag ik door de bodem net achter het voetenplankje iets zwarts uitsteken. Het was de kop van een weidapaaltje, dat door de huid van de boot stak. Veel tijd om over na te denken had ik niet, want het water gutste naar boven. “We zijn lek geslagen” riep ik. Ongelovig keken de anderen om naar mij.

Het water spoot de boot binnen, als een badkuip die leeg loopt maar dan andersom. Ik hoefde de anderen niet meer te overtuigen. Het water stond al boven de voetenplanken. Tante Cor zat nog veilig op haar stuurplaats en zei nog iets van ‘strijken beide boorden’. Hielp niets, we zaten muurvast. Er zat maar één ding op. Uitstappen gelijk. Dat moest wel overwogen gebeuren. Zouden we allemaal aan één kant van de boot uitstappen, dan zouden we gegarandeerd omslaan. Het uitstappen ging prima. We stonden tot aan ons middel in het water. Tante Cor zat nog steeds op haar stuurplaats, als een prinses op haar troon.

Met tante Cor erin duwden we de boot richting oever. Daar pakte Willem met een reuze zwaai tante Cor van haar stuurbankje. Met rustige passen door het water stappend, droeg hij haar. Het was vertederend te zien hoe zij in de armen van Willem, als een bruid die door haar geliefde over de drempel wordt gedragen, naar de kant werd gebracht. Enigszins ontdaan zat ze daar op de oever en zei ‘dit is mij in vijftig jaar nog nooit overkomen’.

Tante Cor is er niet meer, het paaltje evenmin. Toch blijft de bewuste plek een monumentale herinnering, ‘het paaltje van Tante Cor’.

Willem Smalen



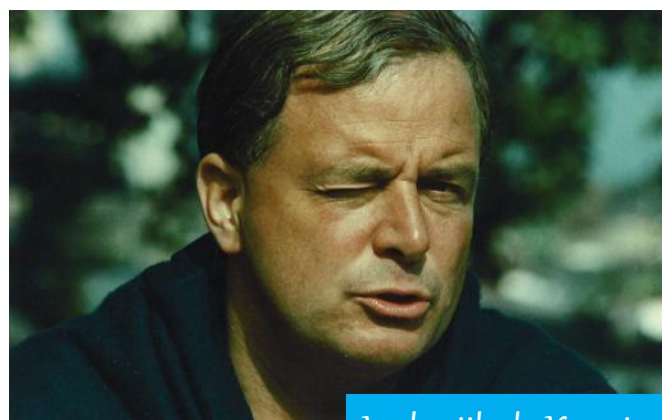
Tante Cor



Wim Smalen



Bert van Silfout



Lodewijk de Keuning

Vlag Vada anker



1. Stel je voor: Een even zinvolle als onzinnige groep ouwe jongens die onder het mom van roeien onwaarschijnlijk veel lol konden maken. Elke zaterdag was een oase van ontspanning met een redelijke inspanning vooraf. Wat wil een mens nog meer?

2. Er is niet één moment maar een scala van persoonlijke ervaringen op te noemen. Het meest belangrijke was wel de onderlinge kameraadschap. De pest is... iedere ervaring is uniek, ik zou het direct weer over willen doen.

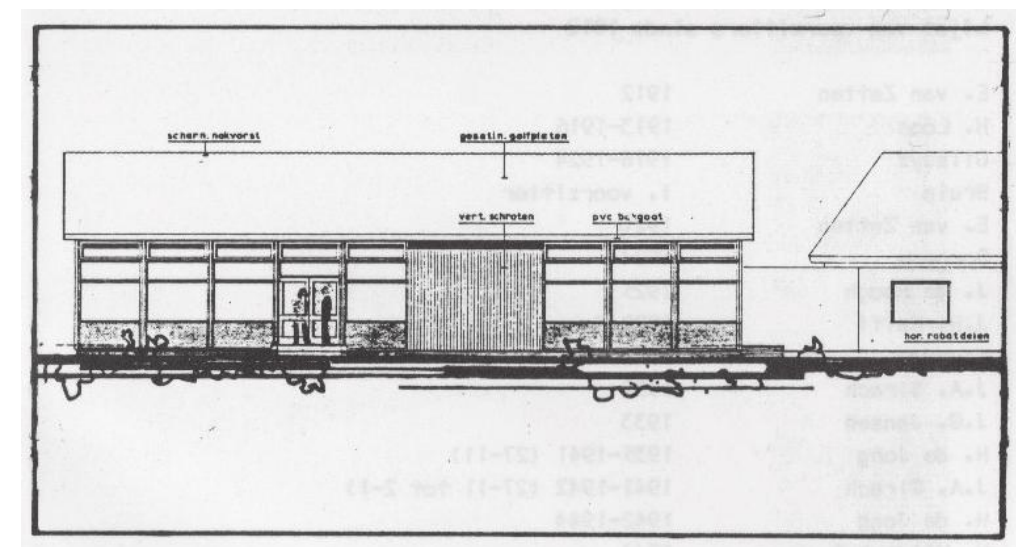
3. Er zijn vele prachtige hoogtepunten geweest. Het grootste hoogtepunt was evenwel het weekendje Ardennen. Dat kleine obertje met z'n digestief, het ontslag van de voorzitter, de wedstrijd wie het eerst een negerin kon versieren, de gratis disco, de wedergeboorte van ons Bertje uit de grot, het wildwatervaren. Ik zie het nog voor me. Het enige minpuntje was de onwaarschijnlijk hoge extra rekening van de drank.



Hans Rutges



Marijke en Tineke



1987

Een vereniging die groeide van aanvankelijk enkele tientallen leden tot thans een vereniging met ruim 500 leden dient vanzelfsprekend haar organisatiestructuur aan te passen. Wie lid is van een vereniging van 50 leden is minder gebonden aan de bestaande "huisregels" dan de leden die lid zijn van een vereniging met 500 leden! Maar een Vereniging met in haar vaandel de spreuk VOOR ALLEN DOOR ALLEN beseft dat slechts door gezamenlijke inspanning resultaten zijn te bereiken.



P. van der Dussen (voorzitter)



Jouke Heringa (erelid)



Han van der Voet (erelid)



Vlootshow van de Acht



't Taftje voor mij

Net uit de schoolbanken, op zoek naar iets nieuws in '87,
roeien dat lijkt wel wat, de Rijn op, machtig.
't Taftje draaide, Pieter, Theo, de mannen van het eerste uur en Annie,
kom erbij, je bent welkom, deze club doet niet aan kan-nie.

Al die jaren van de partij en nog steeds zit het vrijdag in de kop.
Ja, lekker, morgen het water weer op.
Liefst in een Twee of Vier, een stevige kiel,
houthakken, C-materiaal, dat is mijn stiel.

Dame en mannen, jullie zijn een fantastische en warme club,
roeien, de trips en de derde ronde.
Ik ben blij dat ik er bij mocht en mag zijn,
de gele Spa of BB, op Vada, jullie allemaal, 't Taftje en de Rijn!

Bedankt!
Loek Jonker

Wedstrijd Alkmaar



1988

Het 1e lustrum, Burgers Zoo en Jonas (aan de Rijnkade).

Uit de uitnodiging: Onze agrarische inbedding in het Wageningse was de aanleiding voor een tropisch tintje. Kleding advies 'tenue de ville'. In concreto voor de dames af te leggen kledingstukken zoals ...en voor de heren een colbert.

Op een bed met stalen veren (Wouter Wolters) werd in een boot met 18 ballen.



Burgers Zoo

Eens 't Taftje.....!

Een lidmaatschap kun je opzeggen, een huwelijk blijkt wel eens tijdelijk, en van een verslaving kun je afkicken. En van familie kun je veel zeggen, maar je bent en blijft familie! Als je eenmaal deel hebt uitgemaakt van 't Taftje, ben je eeuwig verbonden.

Toen ik in 1987 in Wageningen werk kreeg, had ik eerder een roeiclub dan een huis, een roeiclub in dit verband betekende Vader en Moeder Heringa. Ik meldde me bij Vada, kwam door de ballotage (!! en werd ingedeeld bij het illustere gezelschap 't Taftje onder leiding van Bert van Silfhout. Andere herenploegen bestonden er niet en verder stelde het niet veel voor op Vada, zo op het eerste gezicht.

Na mijn laatste 'Delftsche' halen (in een rood baadje) was ik wel met roeien bezig geweest, maar niet als roeier. De eerste keer in de C4 bij Annie werd ik op slag gezet en trok me helemaal 'lens' omdat ik niet anders wist/ kende. Drijfmat en uitgeput van de inspanning hees ik me op de kant en zag tot mijn verbazing dat mijn ploeggenoten er #%*&%@# nog bijzonder fris en vrolijk bijstonden! Bij 't Taftje heb ik geleerd dat je ook een hele outing gewoon 'lichte haal' kunt roeien, helemaal en alleen voor de lol!

Na terugkomst op Vada was het dan vooral innemen en dat liep wel eens uit de hand: mijn familie is me wel eens komen halen om 16:00 uur, maar de gezelligheid was dan nog niet ten einde

Hoogtepunt, hoogtepunt, er waren er zoveel, Elfstedentocht (eind jaren 80 van de vorige eeuw) binnen de tijd volbracht, etc. Speciaal te noemen toch wel het etentje ter gelegenheid van de wedstrijd om het ploeglied, als ik me goed herinner in een boot liggend aan de kade in Arnhem. Theo had bijvoorbeeld een fantastisch lied gemaakt, en bracht dat met verve ten gehore, compleet met trekorgel, etc. Liederen zingen bij de piano!

We zullen elkaar vast nog regelmatig zien, alhoewel we niet allen hetzelfde pad lopen. Maar in ieder geval zal de familie herenigd zijn als we uiteindelijk weer samen zijn: op de Eeuwige Roeiwateren!

Wouter Wolters

"HEAD OF THE RIVER"

in de roeisport gebruikelijke benaming voor de eerste officiële roeiwedstrijd van het seizoen. In Nederland de 8 km race voor achtten op de Amstel bij Amsterdamsdam.

Bron: Grote Winkler Prins (zevende druk)

Dit jaar 1988 - 27 maart

Beste roeivriend,

Van betrouwbare tafel vernam ik, dat we een goede start willen maken in het jaar 1988 en mee willen doen aan bovengenoemde wedstrijd.

Om dit te doen slaan hebben we een tiental roeiers nodig die bereid zijn serieuze training te gaan en in staat zijn de zaterdagdagen die ons nog resten aanwezig te zijn.

MIST, VORST, SNEEUW, jarels STORTBUIEN dienen getrotseerd worden, want LET OP onze tijd is kostbaar.

Jimmers, men verwacht ons aan de meet op 27 maart, had dat wij op de 26ste hebben opgeleid.

27 MAART. GEPIKT EN GEDREVEN. VOL VUUR EN VLAM.

Doe je mee, bel mi dan voor vrijdag 22 jan. op 't kant me bereiken onder nummer 033-723914 en overdag op 020-267232.

In de hoop deze HEAD tot een VADA-feest te kunnen maken, HOOR IK GRAAG VAN JE.

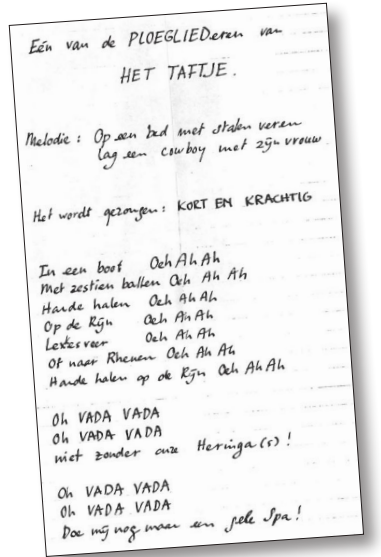
met vriendelijke groet PIETER E. V. VEEN.

033-723914 PRIVÉ. 020-267232 ZAAK.

c.c. Annie en Jolke Heringa.



Theo achter de piano



De 1e Head.

De Ooievaar (1e acht) werd geladen. Gestald aan Amsteloever. Geweld werd het taf daar aangedaan. Geen neus, geen vaart. Roeivereniging Baarn bracht redding. Er werd in 'de Eem' geroeid. Tot diep in de lijst van gaanders.



Hoog water



Nieuwjaarsgroet Fam. Heringa

1989

Ardennenoffensief.

't Taftje grenzeloos.

Dorst en Lesse.

Drinken en varen.

Spletlogie gaf diepgang.

Voorzitter op, voorzitter af.

Onder de hoede

Van vader en moeder, speelden wij, en zij, zij deden mee.

Tussendoor werd er

geroeid, zoals:

Prettig, van Buren naar Leerdam, naar Rhenen of een rondje Purmer.

Er werd blik getrokken.

In Alkmaar, Uithoorn en Leerdam.



11 Stedentocht

11 Steden-trajekten 5-6 mei 1989 6 1/2 p km

1	Beeuwarden	- Baalkehem	12 km	22.00
2	Baulehem	- Dohkem	12 km	
3	Dohkem	- Quilkeak	12 km	1.20
4	Quilkeak	- heeuwarden	11 km	
5	heeuwarden	- Weidum	8 km	4.20
6	Weidum	- Leegum	10 km	
7	Leegum	- Sneek	12 km	
8	Sneek	- Woudsend	11 km	
9	Woudsend	- Balla	13 km	9.06
10	Balla	- Galameddammen	10 km	10.20
11	Galamed	- Stavoren	13 km	
12	Stavoren	- Mindelopen	8 km	
13	Mindelopen	- Parssagd	8 km	14.45
14	Parssagd	- Niekum	10 km	15.55
15	Niekum	- Olcum	8 km	
16	Olcum	- Frankeke	7 km	
17	Frankeke	- Dronkyp	7 km	10.15
18	Dronkyp	-	



Weekend Lesse (B)

"Roeiend langs elf steden"

Ook dit jaar wordt door de leewarder roeivereniging Wetterwille de roeielfstedentocht binnen 24 uur gehouden. De tocht vindt plaats in het weekend van 5/6 mei 1989.

In de vorige Vada-Varia heeft U een verslag kunnen lezen over het wel en wee van de Vada/Jason combinatieploeg aan deze tocht. Zowel voor de schaatsliefhebber als voor U zegt het maar voor elke duursporter is de elfstedentocht "de tocht der tochten". De elfstedentocht is een tocht van flink presteren; weinig slapen een goede groepsgeest een elfstedenkruisje en een heel voldaan gevoel na afloop.

Om hieraan mee te kunnen doen met een ploeg van Vada moet de groep minimaal uit 6, maar beter is uit 12 personen bestaan. Met 12 personen die deelnemen kan een goed wisselschema gemaakt worden. Ieder roeit 4 keer-12-15 km per wissel.

Twijfel niet over het kunnen deelnemen. Het elfsteden roeien is vergelijkbaar met het afleggen van een vaardigheidsproef. Voor vragen en opgave kun je bellen met Anne-Marie Patist. Rond 18.00 uur tref je mij bijna altijd thuis. tel. 13058

Anne-Marie Patist

Anne-Marie Patist: 't Taftje, een grappig stel mannen! Al vrij snel na de oprichting van 't Taftje was Anne-Marie Patist bij de ploeg betrokken. Als protegé van Vader Heringa stuurde zij geregeld 't Taftjes herenacht, maar roeide probleemloos mee als er te weinig Taftisten waren om een vier of acht te vullen. Met Anne-Marie kreeg 't Taftje een heel sportieve meid aan boord. Een roeister die naast de Heringa's een bijdrage leverde aan de kwaliteitsverbetering van 't Taftje.

Anne-Marie werd in 1971 als tiener lid van VADA. Nog even, dan heeft zij 40 jaar VADA op de teller staan. Het roeien werd een succes, want Anne-Marie is ambitieus en vond roeien meteen haar sport. Zij groeide uit tot een wedstrijd-roeister waar VADA trots op kan zijn. Jouke Heringa (Vader voor 't Taftje) ontfermde zich over haar en werd haar coach. Ze vond dat geweldig, vooral omdat ze per se wedstrijd wilde gaan roeien. 'In de tijd dat ik lid werd waren er bij VADA nog geen wedstrijdroeiers, dat leefde niet zo. Wel jammer, maar het was nu eenmaal zo,' concludeert ze. Al snel coachte Jouke haar bijna dagelijks. Hij was streng en soms beulde hij haar behoorlijk af, maar Jouke en Anne-Marie zagen de roeiprestaties met sprongen vooruit gaan en dat stemde Jouke hoopvol. 'Ja, hij vond mij veelbelovend,' zegt ze. 'Hij heeft heel veel voor me over gehad. Toen ik met roeien begon was ik licht en tenger en op VADA was geen geschikte skiff voor mij. Jouke heeft er toen een voor me gekocht, de Trait d'Union.'

Vader Heringa, was trots op haar en hij begeleidde zijn pupil naar alle wedstrijden die zij toen roeide. 'Dat was wel heel bijzonder,' vindt ze, 'want een botenwagen hadden we niet op VADA en dus bevestigde Jouke een rek op het dak van zijn auto en bond daar de skiff op. Zo toerden we door het land, gelukkig waren de verkeersregels toen niet zo streng.' Anne-Marie heeft heel wat wedstrijden geroeid, zoals de ARB Nationale Wedstrijden op de Bosbaan, de Martini Regatta in Groningen en de Skiffhead in Amsterdam. Bovendien roeide ze FISA veteranen in zowel Denemarken (combi acht), Heidelberg (skiff en combi vier) als in Praag. 'Ja, Praag was een verhaal apart', vertelt ze. 'Het communistisch regime stond borg voor een benauwend zware beveiliging. Je kon geen onbewaakte stap links of rechts zetten. Ik rukte geen blik, want de communistische concurrentie was gewoon veel en veel beter getraind. Verliezen was er voor hen niet bij.' Anne-Marie heeft, zoals zij dat uitdrukt, "veel blik gerukt" (dertig 1e en drie 2e klasseringen bij nationale en internationale wedstrijden). Ze is vooral trots op haar 1e prijzen van de FISA veteranen in Heidelberg (dubbel vier en skiff) en haar drie overwinningen op rij van de Skiffhead in het dames veteranen veld. Vanwaar die trots? 'Dat komt omdat Vader Heringa hier bij was en het waren bijzonder gezellige wedstrijden met mooi weer. De combinatie vier in Heidelberg waar ik in roeide was een "samenraapsel" en niemand verwachtte er iets van. Het tegendeel was waar, wij werden 1e!' Haar skiff overwinningen zijn zeker te danken aan het

intensieve coachen door Vader Heringa vindt ze. ‘Hoewel ik één keer op de skiffhead bij stormachtig weer met hoge golven ook aantoonbaar voordeel heb gehad door gewend te zijn te roeien op de Nederrijn. Die kan ook ruw zijn met hoge golven. Zeker is, ’stelt ze vast, ‘dat ik door de inzet van Jouke een sterke band met hem heb opgebouwd. Eigenlijk is hij een soort tweede vader voor me.’

Dat is dan meteen de link naar ’t Taftje, want via Vader Heringa raakte Anne-Marie verweven met de ploeg. Jouke coachte de ‘oude loelen’ bij Argo en zij stuurde dan geregeld. Op die manier werd ze ook ingeschakeld bij ’t Taftje. ‘Een grappig stel mannen dat na en naast het roeien heel veel plezier maakte. Vooral na inname van de Gele Spa.’ Zij kan zich niet zo gauw indrukwekkende roeiprestaties herinneren, volgens haar was roeien voor de ploeg een aanleiding om plezier te maken. ‘Maar,’ herinnert zij zich, ‘roeien was ontegenzeggelijk het bindmiddel van ’t Taftje. Vader en Moeder Heringa keken het soms met gemende gevoelens aan, maar ze wilden jullie toch wel graag goed leren roeien. Gelukkig waren ze verstandig genoeg om begrip te hebben voor jullie visie op het roeien. En ja, het was altijd wel leuk met jullie, zeker als ik terug denk aan de uitjes naar Amsterdam en Enkhuizen.’

Op enig moment verdween Anne-Marie een beetje bij ’t Taftje uit beeld. ‘Klopt, naast het roeien liep ik marathons en trainde daar intensief voor. Ik verlegde mijn accent naar hardlopen en de meeste wedstrijden zijn vaak op zaterdag en zondag. Ik bleef natuurlijk wel roeien, maar op andere dagen.’ (Hard)lopen is een andere kant van haar sportieve leven. Ze liep zes keer de Nijmeegse Vierdaagse (40 km), maar ze wandelde ook de Vierdaagse in Castlebar (Ierland) en in heuvelachtig Oostenrijk. En de wedstrijden dan? ‘Nou, halve marathons in Amsterdam en Doetinchem. Vier keer de hele marathon in Rotterdam, marathons in New York, Chicago, Singapore en Boston bijvoorbeeld. Prijzen heb ik daar niet gewonnen, wel op de kortere afstanden (10 km) in Ede en in Zeist.’

Het draait natuurlijk niet alleen om sport, ze is ook een maatschappelijk betrokken mens. ‘In mijn vrije tijd schenk ik een maal per week koffie in het Woon- en Zorgcentrum Rustenburg en in WZC De Nudehof probeer ik wekelijks een oudere mevrouw wegwijs te maken op de computer.’

Er valt nog heel veel meer over haar te vertellen en daarom verwijzen wij graag naar haar weblog <http://anne-marie-wandelen-genieten.blogspot.com>.



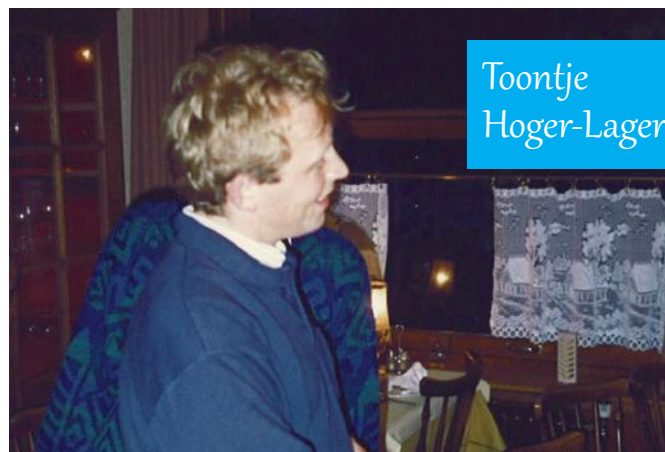
Wim Adonis



Govert de Jongeling



Victor



Toontje Hoger-Lager



Theo de Grote



Bert Voorzitter



Nieuwe Acht verscheen, wilg verdween



1. De hechte eenheid in verscheidenheid (persoonlijkheden, achtergronden en beroepen) die soms kan leiden tot verrassend kameraadschap op die momenten dat je er als individu behoefte aan hebt.

Ik heb veel plezier beleefd aan de spitse discussies ontstaan door sterk uiteenlopende opinies die uiteindelijk 's zaterdags na wat biertjes toch weer samenvloeiden tot een bevredigend gezamenlijk standpunt.

2. Toen ik in 1993 mijn baan verloor werd er goed geluisterd. Geen ongevraagde adviezen, alleen luisteren. Daardoor kon ik mijn frustratie kwijt en stond ik open voor nieuwe kansen. Na een doorstart als ZZP'er in werving en selectie werd ik overweldigd door het vertrouwen van mijn roeimaatjes in mijn veronderstelde vaardigheden als selecteur. Hun opdrachten betekende voor mij een nieuw begin met hernieuwd vertrouwen in mijzelf.

3. Veel passeert de revue. Het weekend Zwitserland scoort heel hoog. Het raften en de weergaloze vaardigheid van Theo de Groot om perfect getimed alle forellen bijna gelijktijdig op tafel te krijgen. Maar goud was voor mij het skiffen op de Rijn aan het eind van de woensdagmiddagen met mijn roeien wandelmaatjes. Het samen opvaren, het murmelen van de skiffs, de laaghangende zon en de intense rust die van de rivier uitging.



Doop van De Uiver



Uithoorn-Amstel



NAJAARSWEDSTRIJDEN
OM DE "LINGEBOKAAL" EN DE "COUPE DES DAMES"

ZATERDAG 25 NOVEMBER 1989
AFSTAND 6 KM.

ROEIVERENIGING LEERDAM
TELEFONISCHE INFORMATIE : 03458 - 3272

Voorstel wedstrijd Uithoorn op zondag 21 oktober
C - vier Kluit

Veda I
1. F. van Veen } acc
2. V. van Veen }
3. J. de Groot }
4. J. van Gelder }
Stuurman W. Smalen

Veda II
1. J. de Groot }
2. J. van Veen }
3. J. de Groot }
4. J. van Veen }
Stuurman G. Bliksema } roeit toe

Reserve stuurman J. G. Bliksema - Westenhof

Opladen zaterdag 20/10 door niet onderstreepten om 13 uur
Afladen zondag 21/10 door _____ om 20.00 uur

Voorstel wedstrijd Leerdam op zaterdag 24 (?) november voelocycle
C - vier Kluit

Veda I F. van Veen * L. de Koning * J. de Groot * J. van Gelder *
Veda II B. van Hilfhout * J. Booy * J. de Groot * G. Bliksema *

Boten laden vrijdag 23 / 11 om 19 uur
Boten afladen zaterdag 24/11 om 20 uur

Breed mogelijke opstelling: 1. F. van Veen
2. J. de Groot * J. Booy
3. J. de Groot
4. W. Smalen of G. Bliksema
5. J. de Groot *
6. J. van Veen
7. W. Smalen v. Pickhoor
8. J. de Groot of G. Bliksema

Keuzes: 1. Booy, L. de Koning, W. Smalen, J. de Groot
2. W. Smalen, J. de Groot, J. Booy, G. Bliksema
3. J. de Groot, J. van Veen, J. de Groot, J. de Groot
4. J. de Groot, J. de Groot, J. de Groot, J. de Groot

24 mrt'90

HEAD OF THE RIVER...?
...MAD OF THE RIVER !

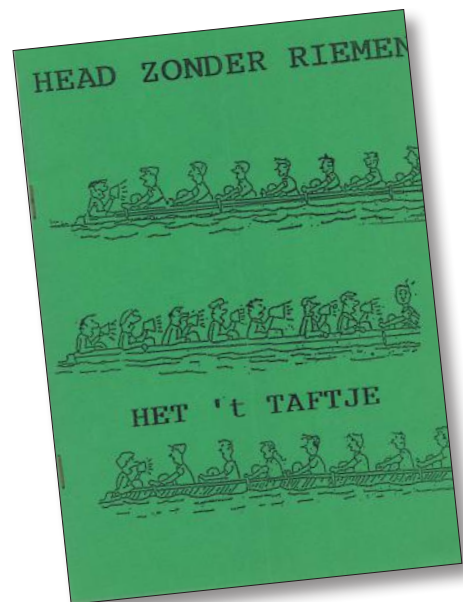
1990

Head zonder Riemen.

Een in het dossier gevonden limerick:

Een vrolijke roeiclub uit Wageningen, besloot eens met hun partners te zingen. Zij zochten een Amsterdams lokaal, (De Kikker). Daar bezatten zij zich allemaal en kwamen zo tot hele mooie dingen.

Verrassing van de dag; De etalage van Frank Govers.



1. 't Taftje is een merkwaardige collectie mensen die - net als de roeiers in een boot - soms een losse, soms een hechte relatie met elkaar hebben. En waar 'volg de slag' soms meer een wens dan een feit is. Waar roeien alléén gelukkig niet zaligmakend is. En waar we, als er iets mis gaat, toch met z'n allen één zijn.
2. Meer dan één keer: de gelukkig niet te kleffe warmte na een ingrijpende medische behandeling en het gemak waarmee je daarna weer in de groep kunt functioneren.
3. Het uitje rond Maastricht was het absolute hoogtepunt, in alle opzichten (drinken, roeien, drinken, eten, drinken)

Buren-Leerdam

Theo de Groot: 't Taftje, vrijblijvendheid met behoud van betrokkenheid.

Vanaf het prille begin speelde Theo de Groot zijn belangrijke partij binnen 't Taftje zonder al te veel noten op zijn zang te hebben. Het staat buiten kijf dat Theo een onmiskenbare toegevoegde waarde voor 't Taftje heeft. Hij heeft met verve binnen- en buitenlandse teamcongressen georganiseerd. Zijn muzikale inbreng en zijn culinaire fantasieën worden door dit boek heen genoemd en geroemd. Wij spraken Theo in ons clubhuis met uitzicht op de Nederrijn.

Wanneer en hoe ben je bij 't Taftje gekomen?

Binnen een half jaar na de oprichting in 1984 via mijn achterbuurman Jitte de Jong en via John Roest. John zat bij Jannie, mijn vrouw, in het schoolbestuur.

Als actief lid van 't Taftje was je ooit ook voorzitter van WSV Vada, wat was de aanleiding?

Tijdens ons Ardennenoffensief werd ik door Annie gepolst voor deze eh... vacature. Het overviel me, maar ik stond er wel open voor. Vanuit mijn opvoeding heb ik meegekregen dat als je lid bent van een vereniging dan neem je daar actief in deel en neem je dus je verantwoordelijkheid. Natuurlijk heeft ook meegespeeld dat alle Taftisten vonden dat ik het zou kunnen, dus wat doe je dan.

Hoe heb je voorzitterschap ervaren?

Ik vond het voorzitterschap van onze watersportvereniging, vooral door de verschillende afdelingen ieder met hun eigen cultuur, niet eenvoudig. Om de zaak bij elkaar te houden is veel diplomatie nodig, maar het lukte me aardig om in te spelen op de verschillende gesprekpartners en de soms sterk wisselende situaties.

Je noemt diplomatie, maar jij kunt soms kort door de bocht gaan. Kun je dat rijmen?

Ja, ik kan direct zijn en daarmee heel duidelijk, maar het een sluit het ander toch niet uit?

OK, vertel verder

Zoals ik zei, eenvoudig was het niet. Ik viel bij mijn aantreden meteen met mijn neus in de boter, omdat er een nieuwe havenmeester gezocht moest worden. Een tijdrovende procedure met wekelijks een evaluatie. Uiteindelijk vonden we een goede kandidaat alleen kwam hij niet uit de wereld van de binnenschippers en dat was bij Vada wel altijd zo geweest. Het leverde binnen de bestuursvergaderingen verhitte discussies op, want eigenlijk vond men zo'n 'buitenstaander' niet van de juiste bloedgroep. Het is uiteindelijk toch doorgegaan.

Ben je lang voorzitter geweest?

Ik dacht een jaar of vier. Na het verstrijken van mijn termijn ben ik gestopt om ruimte te scheppen voor een kandidaat uit de botenhaven, de grootste afdeling.

Ook binnen 't Taftje ben je altijd actief geweest. Klopt. Ik organiseer graag. De combinatie van sociaal, muzikaal en sportief en het organiseren van de logistiek vind ik geweldig. Ik heb genoten van de organisatie samen met Victor Juijn van onze reis naar Samoïs, maar ook de Ardennen, Brugge/Gent en Zwitserland waren pracht projecten.

Over de Ardennen heb ik trouwens nog wel een leuk verhaal. Ik had destijds een aandeel in de organisatie van wat voorzitter Bert het Ardennenoffensief is gaan noemen: snelwatervaren in de Ardennen. Als instructeurs hadden we twee leraren lichamelijke opvoeding van een scholengemeenschap uit Zuid-Limburg geregeld. Ons onderkomen was een hotelletje, dat voor kort nog dienst had gedaan als bordeel. Het bloemetjesbehang liep naadloos over in het plafond. Voor de kenners: bloemetjes type Laura Ashley. Vanwege de betere kwaliteit was besloten de boten in Nederland te huren. Ze zouden op een botenwagen bij André, een van de instructeurs uit Gronsveld, bezuiden Maastricht klaarstaan en ik zou ze afhalen. Bij André aangekomen: een ongerust telefoontje van Wim Plokhooij vanuit het hotel, waar de rest van het gezelschap op eigen gelegenheid was heengereden: 'of het inderdaad de bedoeling was dat hij samen met Pieter van Veen in één bedje zou slapen.' Toen ik hem dat bevestigde volgde een lange stilte. Na een paar uur kwamen André en ik met de botenwagen aan bij het hotel. Het was een prachtige zomeravond. Iedereen stond met een glas Leffe van de tap buiten ongelooflijk vrolijk te zijn.

Behalve over de zeer hoog uitgevallen hoofdelijke omslag, waar het warme weer en Leffe debet aan waren, heb ik naderhand geen klachten gekregen. Ook niet van Wim en Pieter. Het Ardennenoffensief is nog lang een geliefd onderwerp van gesprek gebleven.

Binnen 't Taftje worden je culinaire kwaliteiten geprezen. Kook je graag?

Ja, ik kook dagelijks en daarmee ben ik toch gauw twee uur per dag bezig: gerechten en ingrediënten uitzoeken, inkopen doen, voorbereiden en koken. Aan recepten geen gebrek, want ik heb drie meter kookboeken. Vooral de serie 'Koken en Reizen' boeit me. Toen een kennis van ons een huis in de Auvergne had gekocht en een keer bij ons kwam eten heb ik een gerecht uit die streek gemaakt. Kijk, dat vind ik nou leuk. Bovendien leer je een land goed kennen door te weten wat ze er eten.

En inderdaad heb ik vaak mijn kookvaardigheden binnen Vada vertoond. Zo heb ik meerdere keren samen met de kinderen na de Arnhem - Wageningen race afsluitende BBQ's georganiseerd, waarbij Lia dan de 'contorni' regelde. Daarnaast heb ik ook nog wel een Captains Dinner voor de vereniging verzorgd.

Hoe is je belangstelling voor koken ontstaan?

Toeval eigenlijk. Tijdens mijn studie tandheelkunde in Groningen speelde ik piano in een dansorkest, deels om mijn studie te betalen. Na een weekend spelen was ik eens pas

tegen het ochtendgloren thuis en moest bijna gelijk door naar college. Op het programma stond een scheikundige proef en duf als ik was kreeg ik per ongeluk een chemisch goedje op mijn tong, ik likte aan de verkeerde kant van het pipetje, zeg maar. De consequentie was wel dat ik voor een aantal maanden mijn smaak kwijt was. Om elke dag te proberen of ik mijn smaak weer terug had ben ik gaan koken en vanaf toen heeft het mijn grote interesse gekregen.

Je speelt accordeon en je zingt, ben je van jongs af aan met muziek bezig geweest?

Op mijn achtste of negende jaar ben ik met accordeon begonnen en zong ik in het kinderkoor van de lagere school. Verder speel ik piano, banjo en gitaar. Op de HBS heb ik in een Dixielandband gespeeld (banjo), daarna circa 6 jaar dus als pianist (half beroeps) in een dansorkest. Ik ben nóg veel met muziek bezig. In mijn voorzittersperiode heb ik de Nieuwjaarspeech gezongen en begeleid op mijn accordeon en bij het 95-jarig bestaan van VADA heb ik op de accordeon het shantychoor begeleid.

Is muziek een passie voor je?

Misschien meer dan dat, ik kan er 24 uur per dag mee bezig zijn. Vaak nestelt zich bij het opstaan een liedje in mijn hoofd, ik kan het dan niet laten om de hele dag die muziek overal met mijn vingers op te trommelen. Jannie is er inmiddels aan gewend, maar vraagt onmiddellijk welk liedje ik speel. Ik heb dat trouwens ook tijdens concerten, zelfs bij crematies. Het moet niet gekker worden, zou je denken.

Heb je nog andere liefhebberijen?

Biljarten, lezen en het bijhouden van actualiteiten.

Vind jij dat er de laatste jaren veel binnen 't Taftje is veranderd?

Niet zo veel. Het zijn en blijven sociaal ingestelde mensen en ik vind dat de kracht van de groep. De maatschappelijke en professionele insteek is heel divers. Dat is mooi, iedereen heeft wel wat te melden en als je iets wilt weten is er altijd wel iemand met kennis van zaken. Luisteren is ook zo'n kracht binnen 't Taftje. Je kunt er je verhaal kwijt, waarbij je weet dat het tussen vier muren blijft. Je bent je er eigenlijk niet van bewust hoeveel ons clubje in al die jaren heeft betekend. Want behalve de sportieve activiteiten zijn voor mij de sociale aspecten minstens zo belangrijk. Een klankbord te hebben waar je de niemendalletjes, maar ook moeilijkere dingen kunt bespreken met iemand die naar je luistert en er blijk van geeft in je geïnteresseerd te zijn. Het zou kunnen lijken op een zekere mate van vrijblijvendheid, maar dat is het niet. Integendeel. Het is, denk ik, de kracht van 't Taftje. Onze eerste voorzitter Bert heeft regelmatig de angst uitgesproken dat als de Heringa's niet meer zo actief zouden zijn, ons clubje uit elkaar zou vallen. Hij lijkt ongelijk te krijgen. Ons concept, voor zover aanwezig, blijkt tegen veel dingen bestand. De veranderende samenstelling van het ledenbestand, ook nu het gros in jaren wat gevorderd is, blijkt gelukkig geen vat te



hebben op de sfeer en mentaliteit. Velen binnen Vada hebben hun scepsis uit de eerste jaren laten varen. Het heeft plaatsgemaakt voor bewondering.

Welke rol speelt 't Taftje in jouw leven?

Ik ervaar het als een ritueel, een ijkpunt. Zo iets van: het is weekend, de week zit er weer op, er is meer dan werk alleen. Ik kijk er elke week weer naar uit. En ook hier komt het sociale weer om de hoek kijken. Hartverwarmend was 17 april 2010. Na een jaar medische ellende weer in de boot te stappen en te voelen dat ons clubje dat net zo prachtig vond als ikzelf. Ik ben weer klaar voor nog vele harde halen op de Rijn.

Wat is er wel veranderd?

De lat ligt hoger. Hogere ambities dus, maar zij die deze aspiraties niet delen blijven toch betrokken. Vrijblijvendheid met behoud van betrokkenheid dus.

Heb je nog iets aan 't Taftje mee te delen?

Mmm.. Tijdens het afscheid van Bert van Silfhout kreeg hij het boek 'Over het water' van H.M. van den Brink en op bladzijde 98 staat: 'Harmonie is geen gelijkheid maar het omarmen van verschillen'. Zie hier de kracht van 't Taftje.

Amsterdam



AMSTERDAM, 15 SEPTEMBER 1990
 'T TAFTJE ... HEAD ZONDE RIJEN
 COUINAIRE FINALE IN DE LIKKERE

MENU

CARPACCIO VAN TONIJN
 ↳
 GEMARINEERDE, DAARNA SEBAKKEN
 ZALM MET NOUILLY PRATSAU
 ↳
 WILDE BOND MET SAUERSAU
 of
 LALFROEPSTUJES MET BESPANDESTOELN
 ↳
 GEMARINEERDE FLUITSOEP MET
 SOUBETJES
 ↳
 CAFÉ ROYAL
 ↳

WJEN: CHÂTEAU DE LA CLOCIÈRE
 CHÂTEAU PASCAU

Verkoop Mast

'89-'90
 : 500 kg
 28 dec.

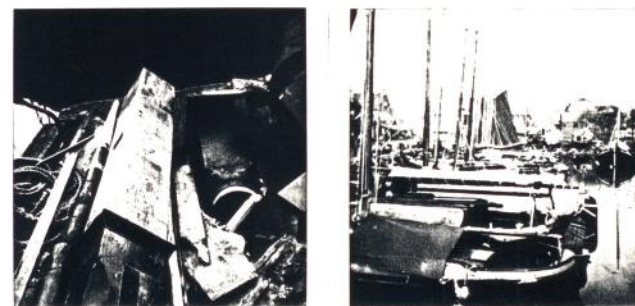
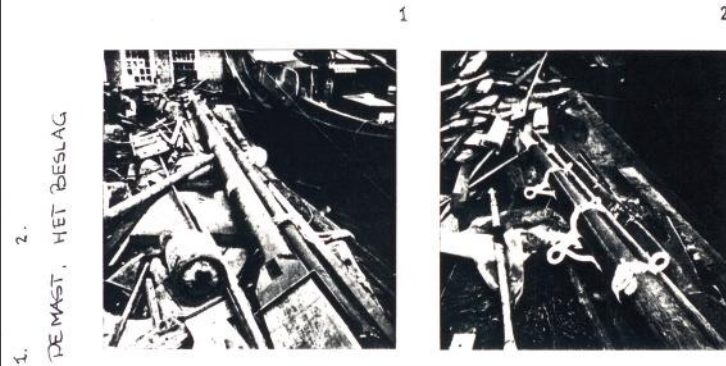
BOTTERMAST - AFMETING ± 12.50 LANG.
 WERF: NIEUW BOER
 TE SPAKENBURG.

PRYS: F 600,- MET BESLAG.

VERVOER: REGELLEN VIA VADA.

DOEL: VLAGGEMAST OP EILAND, NABY BOTENLOODS.

CONTACTPERSOON: PIETER E. V. VEEN 033-723914
 630506.



Het is inmiddels al weer bijna twee jaar geleden dat wij, als roeigemeenschap, met onze wederhalften Roder genoev om dit samenijn op 15 september a.s. te herhalen.

De feestcommissie, waarin Wim Boey en ik sitting hebben, heeft gereed de middag en de avond in een ligende vorm te gieten.

Hij en jerm eegade worden uitgenodigd aanwezig te zijn om 13.30 uur Hipt bij het

Eurostel
 J. Muissterweg 10
 Amsterdam

1991

Zeilen op het IJsselmeer.

De Friese 1 mast tjalk 'Zorg met vlijt'.

Wat wad, geen wad. Het lukte niet. De jeugd greep in. En dat waren Jan en Govert.

Meters Duits bier, geen golf ging ons te hoog, met op de bar het hoogste lied. En vrouwen op de vloer.

Wim Smalen drumde op alles wat los en vast zat. En dat was veel

Verder is er niets vastgelegd.

En tussendoor werd er geroeid, zoals

Nooit zonder onze Heringa's.....

Onmisbare schakels in de ontwikkeling van 'Taftje zijn de heer en mevrouw Heringa geweest. Jaren lang hebben zij zich ingezet om ons roeinormen en -waarden bij te brengen. Hebben zij ons door weer en wind gecoacht en verdedigd. Met ons gehuild en gelachen. Ons soms op niet mis te verstane wijze gecorrigeerd. Zij horen in dit jubileumboek een ereplaats te hebben, zodat zij tot in lengte van jaren de eer en aandacht krijgen die zij verdienen.

Als de dag van gisteren herinnert de 94-jarige Jouke Heringa (Vader voor alle Taftisten) de opkomst van 't Taftje in 1984. In niets herinnerde deze gemêleerde groep jonge mannen aan de verfijnde teams die hij in het verleden had gecoacht. En al helemaal herinnerde hun manier van roeien hem niet aan het stijlroeien van Annie, zijn vrouw. "Vroeger", vertelt Vader, "vonden de mannen het maar niets dat vrouwen lid wilden worden van een roeiclub. Maar ja, geld speelde ook hier een rol en dus zwichtten de clubs en mochten vrouwen komen roeien. In het begin ging het vooral om mooi sierlijk roeien, zoals het een dame betaamt, maar zo rond 1930 veranderde het in stijl-snel-roeien en werden er in wedstrijden punten gegeven en een cijfer voor snelheid. Een team kon als eerste aankomen en toch niet winnen omdat er niet netjes was geroeid. Bovendien, snel roeien was voor dames not done."

Erg veel uiterlijke vaardigheden van roeitechniek toonden de Taftisten in zijn ogen niet, hoewel ze daar zelf in het begin duidelijk anders over dachten. Een uitdaging, zowel voor Vader als voor zijn vrouw Annie (Moeder voor alle Taftisten) en beiden meenden toch wel een belangrijk aandeel te kunnen leveren in de vorming van het gezelschap en het coachen van de door hun gewenste herenacht. 'Ik herinner me nog levendig', zegt Vader, "dat Annie tussen die mannen stond die zo boven haar uittorenden. Zij deed haar zegje, de mannen luisterden en vonden het wel best."

Door de jaren heen coachten Vader en Moeder de gestaag groeiende groep Taftisten en elke keer stapten zij weer met Engelen geduld in een C2 of C4 om nieuwe enthousiastelingen in te wijden in de magie van het roeien. Op enig moment waren zij simpelweg niet meer weg te denken, het moment waarop iedere Taftist plotseling beseftte dat Vader en Moeder een essentiële bijdrage leverden als vaste waarde binnen een roerige groep. Natuurlijk coachten zij trouw iedere zaterdag, maar zij waren ook enthousiast en blijmoedig aanwezig op de bras- en feestpartijen van 't Taftje. Niet voor niets worden beiden prominent bezongen in ons lied. Moeder stuurde ons onverstoort op diverse wedstrijden door de meest afgrijselijke hoerenbochten. Loodste ons veilig naar de eindstreep, maar smaakte zelden het genoeg dat 'haar' jongens als eerste eindigden. Dat maakte haar wel eens knorrig en dan werd er een zwaar trainingschema opgesteld als stimulans het de volgende keer beter te doen. Vader op zijn beurt coachte ons strak en onbarmhartig vanaf de wal of vanuit de boot. Ze hadden de wind eronder en wie herinnert

zich niet dat wij, soms even bevrijd van de vorsende blik van Annie en Jouke, door de stuurman bij het binnenvaren van de haven werden gesard met de kreet: "netjes roeien, want Vader staat te kijken." En elk jaar met onze kerstviering als Pieter namens ons toch weer een cadeautje tevoorschijn toverde voor het echtpaar Heringa, mompelde Vader en Moeder ongemakkelijk maar gestreeld dat dát niet nodig was geweest.

Moeder is ons op 2 december 2005 tot groot verdriet ontvallen, maar Vader is nog vreselijk bijdehand en geniet elke keer zichtbaar van ons bezoek. Daarbij kan hij het nog steeds niet laten om vermanende woorden te spreken en ons ongezien advies te geven of attent te maken op vermeende fouten. En echt, soms heeft hij nog gelijk ook.

De redactie

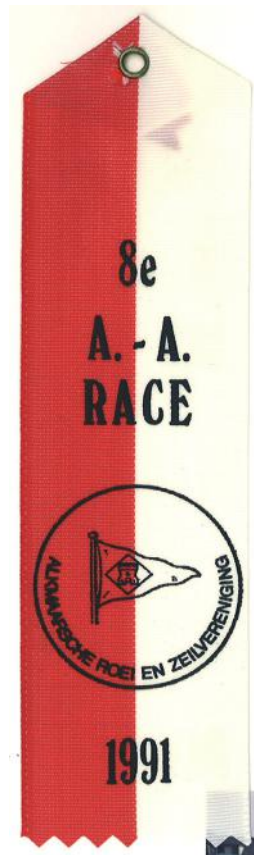


Zorg met Vlijt
Friese eenmasttjalk

Vijftien grote zeilschepen met bemanning,
per dag, weekend of week.

Zeilvaart HOORN
Hoofd 15, 1621 AM, Hoorn, Holland
tel: 02290 - 17695, fax: 17143

Omdat alle Taftje leden nog steeds deze data gereserveerd hadden, namen wij de uitdaging aan om op deze dagen voor een alternatief programma te zorgen. Welnu... Het tij is gekeerd.... Er is een alternatief! Het is geen wildwatervaren, geen waterfietsen, geen wadlopen...
.....dit keer gaan we zeilen!



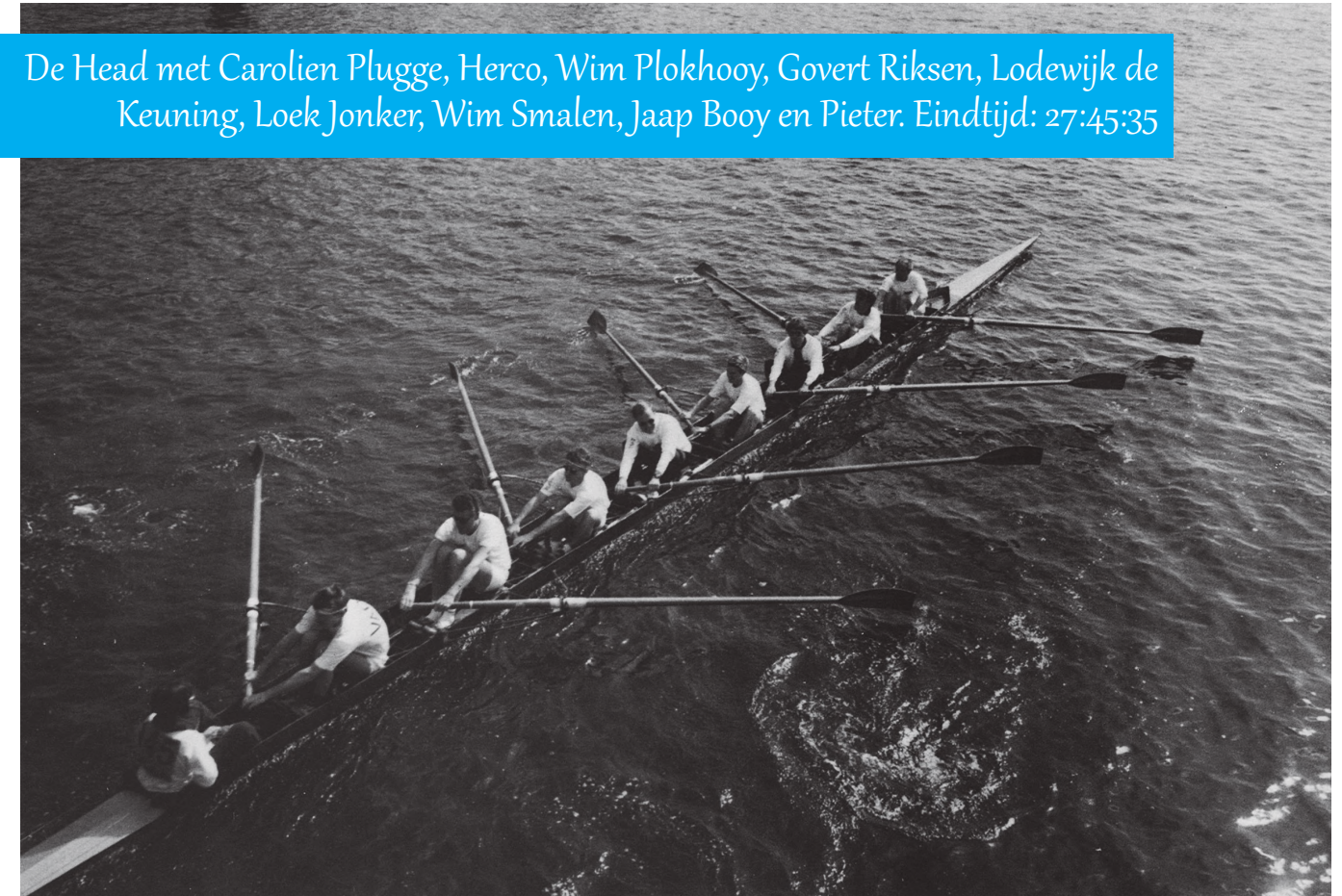
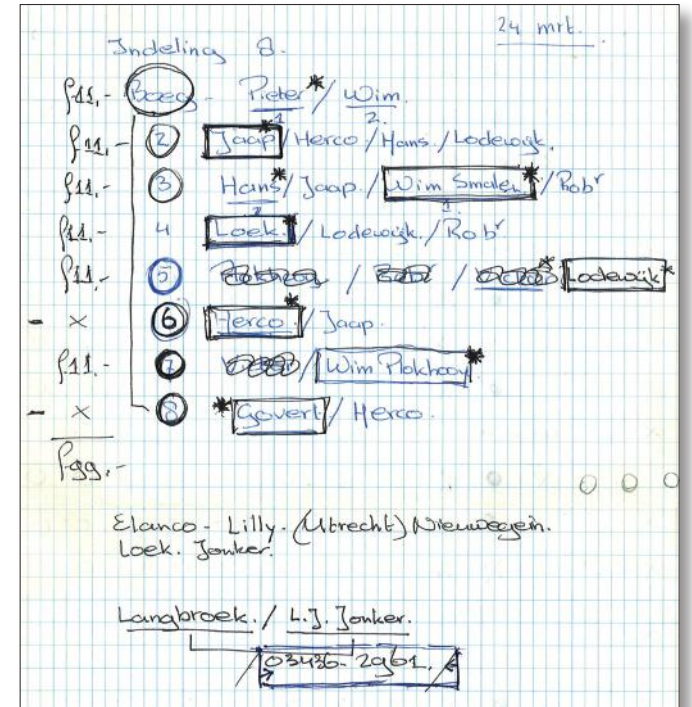
Op grond van deze teleurstellende reacties en het aanpassingsvermogen in het algemeen hebben wij besloten ons mandaat, als organisatiecommissie, te moeten teruggeven. Inmiddels hebben hierover al turbulente discussies plaats gevonden. Hoewel de oorzaak door ons als zeer onplezierig wordt ervaren, veronderstellen wij daarmee, dat het signaal is begrepen.

De commissie is de afgelopen weken overstelpt met vragen wanneer dit festijn plaats zal vinden. Welnu, wij kunnen na zeer zorgvuldige voorbereiding mededelen dat de STAPdagen zullen plaats vinden op 28 en 29 september a.s.. Gezien de afstand is het noodzakelijk om vrijdagmiddag 27 september vroeg te vertrekken, nadere details omtrent tijdstip, uitrusting etc. volgen.

1. Ik ben ooit 't Taftje binnengehaald in 1989 door een vertrekkende Taftist onder het motto: "als je eens iets héél anders wilt doen, moet je bij 't Taftje gaan roeien!" Daar bleek achteraf bezien geen woord van gelogen. Naast familie en werk zijn andere sociale circuits belangrijk, niet alleen voor de gezelligheid maar ook om je belevenissen en ervaringen te delen.

2. Ooit (ik kan me de datum gelukkig niet meer herinneren) heb ik in de winter, op de flink over de kribben stromende Rijn, als stuurman van een C-2 schipbreuk geleden en ben voor verdrinking behoed door een coachboot van Argo. Terug bij Vada hebben de aanwezige Taftisten, waaronder vader Heringa, zich onmiddellijk ontfermd over de bemanning en hebben ze met auto's en botenwagen de gehavende boot uit het water gevist en teruggebracht. De groep heeft mij toen fantastisch geholpen om over de gevoelens van onzekerheid en schuldgevoel heen te komen.

3. Het weekend naar Samois sur Seine met het bezoek aan het Django Reinhardt festival, waar we met onze eigen boten over de Seine roeiden en 's avonds laat bij maanlicht terugroeiden naar de camping waar we tussen de zigeuners stonden. 't Was één van de vele hoogtepunten.



De Head met Carolien Plugge, Herco, Wim Plokhoo, Govert Riksen, Lodewijk de Keuning, Loek Jonker, Wim Smalen, Jaap Booy en Pieter. Eindtijd: 27:45:35

1992

De ontmoeting

In 1991 was ik gescheiden. Mijn oudste zoon en ik vertrokken in de oude Volvo naar Wageningen om aldaar een nieuw leven te beginnen. Ik had mij voorgenomen om een aantal nieuwe activiteiten op te pakken. Dat werden: opnieuw naar pianoles, tapdansen en roeien. Zo kwam ik bij 't Taftje. Eens in de twee weken kwamen mijn twee jongste zoons een weekend over uit Leeuwarden. Die weekeinden waren voor mij erg belangrijk en ik zorgde er dan ook voor thuis te zijn.

Vanuit 't Taftje was er een bezoek gepland aan de roeivereniging in Oss. Dat zou zijn op 28 juni 1992. Er zou worden geroeid en gebarbecued bij de Gouden Ham. Echter, dat was nu juist een weekeind dat de twee jongsten bij mij zouden zijn dus ik kon niet mee, zo leek het. Echter, op het laatste moment werd dit bezoek een week uitgesteld, Hans belde (ook bij toeval?) en we spraken af dat ik mee zou gaan. Het werd een prachtige dag. Ik kwam in de boot bij Jorine Nederlof en we bleven eigenlijk de hele dag een beetje bij elkaar. Na afloop van de dag, terug in Oss, sprak ik haar aan en stelde voor verder contact te hebben. Een jaar later zijn we getrouwd en we hebben het heel goed samen. We vieren nog ieder jaar dat we elkaar op 28 juni 1991 zijn tegengekomen in Oss.

Henk Blauw

Amsterdam Grachtentocht



Oss



Vada 80 jaar



17 mei '92 Linge Taftje Coby.
Roeroevenidg Oss. 04132-69779

1 Theo Hazehevel *	1	brekhaak *	Karin
2 Loekewijk	2	3 brekhaak *	Ingeborg
3 Hans *	3	4 brekhaak *	resinc.
4 Pieter v.v. *	4	5 *	Toni
5 Loekewijk	5	6 *	Helle
6 Victor *	6	7 *	Jelmer
7 Moeder H. *	7	8 *	
8 Loekewijk	8	9 *	
9 Loekewijk	9	10 *	
10 Wim Smak *	10	11 *	
11 Loekewijk	11	12 *	
12 Loekewijk	12	13 *	
13 Loekewijk	13	14 *	
14 Wim Polhooy *	14	15 *	

→ 4 dames (033-723914) ← (6: 5: 4: (28 juni Oss))

Mast- bespreken met chr VOOS
08380 - 57 216.

Gyefi bellen voor as. vrijdag

Zeepje → 5
Gyvogel → 4
Kante Cor → 3
Kluut → 5.

Alle jaren gedeeld door 2.
De dames,

Zo om het jaar dan mogen zij,
maar zijn zij dan ook werkelijk blij.
Om mee te mogen gaan,
te delen in het clubbestaan.
Voor hen een weet, voor ons een vraag,
en pak die nu maar bij de kraag.
Kom dames zeg het maar,
en liefst niet allemaal door elkaar.

Een ja of nee is reeds voldoende.

't Taftje telt
24 leden

WELKOM BIJ (DE) BAKKER VAN VORDEN! 31 oktober 1992

Inscheepnummers volgen later!

Als jullie blijven overnachten tref je hierbij de kamersleutel aan nr.

Voor degenen die niet blijven overnachten is een verkleedruimte beschikbaar.

Wil een ieder het clublied vandaag bij zich houden?

Bert en Wim

1. Toch die borrel na het roeien, met veel waardevolle persoonlijke gesprekken. Als je kunt praten met lotgenoten, even terloops of zo nodig wat langer. Of als Norbert vertelt over zijn aanvaring met een vrachtschip lang geleden, maar waarbij ook nu nog een koude rilling over je rug loopt.

3. De Weerribben: na lang kanoën nat en koud tot op het bot en met warme chocolademelk, vooral naast mijn mok, toch nagenietend van een fantastische dag.



Uitje met de dames naar Vorden



1993

Zwitserland (Henri Theodore) 30 september – 3 oktober.

Gastheer Theo serveerde Forel en meer
Met moeder uit, zo voelde het
Raften, wandelen en praten met haar jongens
Ze genoot
Zoals wij allemaal



Aanschaf Heron

In de VADA periode heeft de boot 2 x meegedaan aan the Head of te River. VADA eindigde in de onderste regionen van de clubbachten (hetgeen niet aan de boot gelegen heeft).



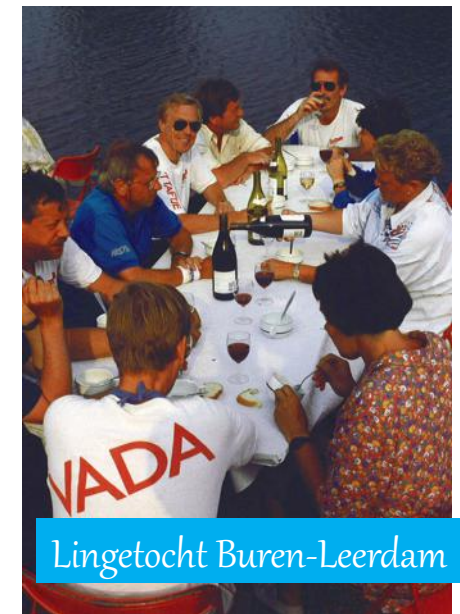
IN DE BAN VAN DE 8
of hoe VADA 8-ensVaardiger werd,
of hoe de roeileden 8 gaven aan het vlootp
of hoe een spontane actie een queeste wer



Doop Heron



De wethouder van Openbare Werken is niet bang voor een nat pak, zo bleek zaterdag toen de nieuwe boten v Vada voor het eerst met hun natte element in aanraking kwamen (Foto: Rob Leenarts).



Lingetocht Buren-Leerdam

Een caleidoscoop aan herinneringen

Van de 25 jaar 't Taftje heb ik er zo'n 21 meegemaakt en in die tijd heb ik heel wat beleefd. Ik denk bijvoorbeeld aan: Zwitserland 1993: Theo in de keuken, ik geloof 13 forellen in één keer op tafel. Na het eten de hele kamer vol rook nadat moeder Heringa naar bed was gegaan en iedereen, behalve ik, een sigaar opstak. De drank was niet aan te slepen, allemaal een glas en weer 2 flessen leeg. Later Bert in de slaapkamer met alleen z'n hoedje op. De volgende dag raften. Toen de heren het snel stromende water zagen werd het snel stiller in de bus.

Het IJsselmeer: 's Avonds in de kroeg met een groep Duitsers, meters bier door de Duitsers besteld en door ons opgedronken. Het bier liep op een gegeven moment uit de klok. Samois sur Seine 1996: In de nacht met volle maan terug varen vanaf het festival naar de camping. Wim Smalen inclusief geluidsopname apparatuur overboord. De geluidsopname liep gewoon door.

Op de Rijn 1999: Met een 4+ tegen het Lexkesveer. Victor, in paniek, zat direct aan boord van de veerboot en is ook niet meer ingestapt. Hij liep terug naar Vada. De rest is met boot en al onder de klep door in veiligheid gebracht.

Bloesemtocht Buren-Leerdam: Het jaar weet ik niet meer. De tocht was afgelopen. Het diner op het terrein bij Roeivereniging Leerdam was voorbij. Even dollen met een steekkarretje en Leo kiepte Pieter zo het water in.

Pim van der Splinter



Taftje goes raften



Annie en Jouke 50 jaar getrouwd in 't Anker
(Al 10 jaar met ons in de weer)

Wij hebben van de Heringa's het roeien geleerd.
Het roeien geleerd
Wilt u weten hoe dat ging
Wilt u weten hoe dat ging
Harde halen, harde halen, riep de makelaar
Kijk mijn inpik, kijk mijn inpik, zei de mooie plok
Ik wil Sarah, ik wil Sarah, riep de bruidegom
Nieuwe douches, nieuwe douches, riep de architect
(naar: Ik ben met Catoetje)



Jouke en Annie
50 jaar getrouwd



Uitwisseling AROSS & 't TAFJE te WAGENINGEN
Zaterdag 12 juni 1993
In het kader van de verbroedering van Aross-leden met 't Tafje uit Wageningen zijn we op 12 juni '93 aldaar een tochtje gaan maken. Om 12.00 uur waren aanwezig: Carl Groenendijk, Coby Schijf, Ivan Reinters, Jenneke Versleggen, Arnold v.d. Wetering, Klaas Scharloo, Hekke Verberne, Rosemarij Garnier, Betsy Verhelst, Noor en verbroederingsgedicht opgesteld (semi-improviserisch). Dit was een eenmalige voorstelling.
Bij aankomst in Rhenen stond meneer Heringa ons al op te wachten om de boten veilig in het havenje te loodsen. Op naar het veerhuis bij tante Loes voor koffie, soep, gebak, Tia Maria, Pils en Plaspauze (vergeet volgende keer niet bij de we's geld te storten voor het weeshuis in Israël). Tijdens het nuttige van de versanperingen had Bert nog een verbroederingsgedicht opgesteld (semi-improviserisch). Dit was een eenmalige voorstelling.
Bij terugkomst in Wageningen hadden we allemaal heerlijk geroeid. Dit was voor Arossleden lang geleden want bij Moeder natuur was onderweg erg mooi, met name de Blauwe Kamer. Nee, dit heeft toch niets te maken met de blauwe knopclub, want we zitten bij de roeiclub.
Aross zijn ze met de bouw van een nieuwe loods bezig en de boten liggen nog veilig opgeslagen zodat van roeien niet veel terecht komt.
Na een dankwoord & speech van Aross (Coby) waarbij 2 flessen wijn en een osseworsot werden overhandigd, namen we afscheid.
't Tafje bedankt en de verbroedering is versterkt!
Groetjes, Coby Schijf en Ingeborg van Eijk

1994

De eerste officiële vergadering van 't Taftje.

Uit de notulen (Theo de Groot, de notulist ad-hoc) Wel is iedereen duidelijk dat een nieuwe voorzitter er voorlopig niet inzit, daar het agendapunt hierover door de voorzitter eigenmachtig wordt geschrappt.

Leden die mogelijk van een headploeg deel uit maken: Loek J., Wim S., Rob v.H., Jan Hein L., Hans B., Pim v.d.S., Leo O., Govert R., Pieter v.V. Invaller: Rob N. Rob v. H. (van Haarlem, Bennekom, zijn vrouw heet Riek)

En tussendoor werd er geroeid, zoals:.....



Theo en Wil 25 jaar gerouwd



Ledenvergadering

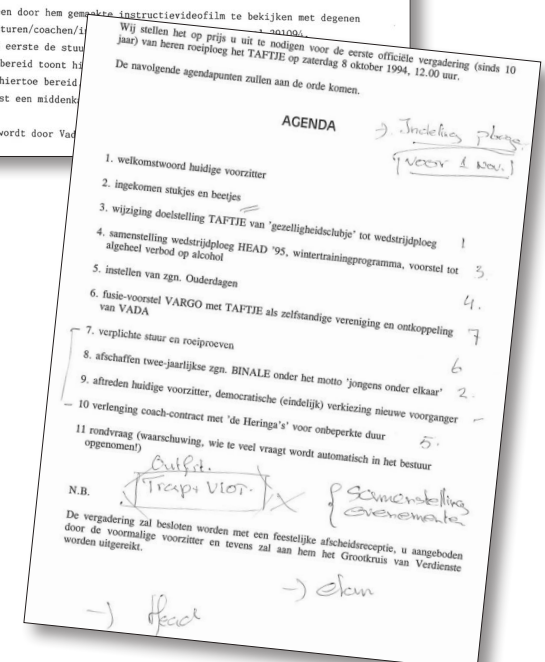
De Vraag

Jaren geleden, aan de bar na de roei-instructie van Juke Heringa, vroeg Bert van Silfhout mij of ik lid wilde worden van het Taftje. Ik zou dan 'de vraag' moeten beantwoorden, want dat hoorde kennelijk bij de ballotage. Bert is al jaren weg, maar ik wacht nog steeds op 'de vraag'. Hij zal wel nooit meer terugkomen, dus ik moet het antwoord ook eeuwig schuldig blijven.

Desalniettemin voel ik mij erg thuis bij 't Taftje, al realiseer ik mij dat ik een matige roeier ben en dat waarschijnlijk ook wel zal blijven. Sporten is voor mij een stuk gezelligheid en topsport is voor mij niet weggelegd. De sfeer van 'jongens onder elkaar' (met één meisje!) die wij hebben, heb ik nog maar zelden in andere clubs meegemaakt. En, hoewel we primair voor het roeien bij elkaar zijn, zijn de jaarlijkse uitjes uiteraard hoogtepunten. Het dagje Amsterdam is voor mij elk jaar opnieuw een feestje.

Hein van Berkel.

Verslag van de eerste officiële vergadering van het "Taftje" van 081094. Voorzitter opent de vergadering die door een hem onbekende secretaris is uitgeschreven en stelt mij aan als notulist omdat hij in mij de kwade genius ziet die deze bijeenkomst heeft geentmeerd. Hij memoreert de gezonde terugkeer van Annie en Govert, na ziekte weer in ons midden. Vreugde alom. Bert, de voorzitter, stelt een vrije agenda voor en gooit de door het fungerend secretariaat voorgestelde agenda dermate door de war, dat niemand meer iets dreigt te kunnen volgen. Wel is het ieder duidelijk dat een nieuwe voorzitter er voorlopig niet inzit, daar het agendapunt hierover door de voorzitter eigenmachtig wordt geschrappt. Zijn toekomst is vastgesteld. Hij memoreerde dat hij vaak aan Holland dacht en dan brede rivieren door Langland zag gaan. Maar dat hebben we allemaal wel eens. Na huishoudelijke mededelingen over leden die de vergadering slechts in gedachten kunnen bijwonen, krijgt de vergadering zowaar een serieuze karakter, waarbij al snel duidelijk wordt dat de sfeer van deze vergadering maatgevend zal zijn voor wat het Taftje in de toekomst wil zijn: feestelijk met een zo sportief mogelijke ondertoon. De Binale wordt door de leden gekoesterd en moet gehandhaafd. Er wordt alleen voor de Head geopteerd als het lukt met Taftje sec. Combinaties met andere groepen uit Vada wordt duidelijk als tweede optie gezien. Leden die mogelijk aan een Headploeg deel uit gaan maken: Loek J., Wim S., Rob van H., Jan Hein L., Hans B., Pim van de S., Leo O., Govert R., invaller Rob N. *Pieter v. Veen?* Als commissie voor ploegindeling algemeen worden "benoemd" moeders Annie, H. Balder, en Pieter van Veen. Dit college heeft ook de supervisie over de Headploeg. Ierco van Gelder zal worden gevraagd de Headploeg te coachen. Coaches voor de toekomst binnen het Taftje zoeken uit eigen kweek. Na toelichting door Youke Heringa is iedereen het daarover eens. In 'okhooy' stelt voor te streven naar vaste combinaties, ook met de vieren, waarbij per vier uit een pool van zes kan worden gekozen. Youke bevestigt dat alleen et vaste ploegen de techniek kan worden verbeterd. De volgende leden zijn bereid op te gaan voor de stuurproef: Loek, Wim S., Victor, Govert, Pieter van V., Wim P. *Govert de B.* Bereid voor G4: Hans B., Lodewijk K., Jan Hein L., Leo O., Rob N., Pieter van V., Wim P. Juk stelt voor een door hem gemaakte instructievideofilm te bekijken met degenen die willen gaan sturen/coachen/invaller. *Wij stellen het op prijs u uit te nodigen voor de eerste officiële vergadering (sinds 10 jaar) van heren roeiploeg het TAFTJE op zaterdag 8 oktober 1994, 12.00 uur.* De navolgende agendapunten zullen aan de orde komen.



Daarop aansluitend DE INPIK 1984-1994

2e jaargang nr. 1, Oplage 30.

Amerongen (april)

Maar nogmaals wil ik jullie kond doen van het feit, zeker bij dit jubileum, dat ik en niemand anders het eerste lid heeft binnengebracht, dus ik ben de oprichter. Dat ik daarom voorzitter voor het leven ben geworden stoort sommigen mensen. (Aldus drs v. Stufhout)

Andere namen in de inpiik: Hassan v. Splinteren, Pete v.d Ven, H. Bulder, W. Plukstro, Jan Hen Kloedemans en Ooy Polder, De redacteur, Vittorio Juni.

1. Juist de 'mensen' binnen 't Taftje maken de club voor mij waardevol. Of het nu persoonlijke of algemene thema's betreft, er is altijd wel een luisterend oor. De meest ingrijpende gebeurtenissen bij verschillende leden op het vlak van privé omstandigheden of gezondheid worden besproken en naar de stand van zaken wordt regelmatig geïnformeerd. Ook voor advies op diverse vlakken is er altijd wel iemand binnen de club die expertise heeft met betrekking tot het bedoelde onderwerp.

2. Een gebeurtenis die mij altijd bij zal blijven is het omslaan van een gladde vier met stuur tijdens een wedstrijd op de Rijn vanaf Lexkesveer naar de haven. Ondanks de ernst van de situatie en de angst in de ogen van de omgeslagen roeiers bleef de rust bewaard en werden serieuze gevolgen gelukkig voorkomen. De saamhorigheid, vooral na deze gebeurtenis, heeft mij destijds getroffen. Een positief gevolg van dit ongeluk was dat, ondanks dat velen van ons zich stoorden aan de op- en aanmerkingen op ons gedrag, wij toch onze verantwoordelijkheid hebben genomen en diverse roeiproeven hebben afgelegd.

3. Een absoluut hoogtepunt kan ik niet noemen. Maar op de jaarlijkse tochten door de grachten in Amsterdam en op de IJsseltocht kijk ik met veel plezier terug.

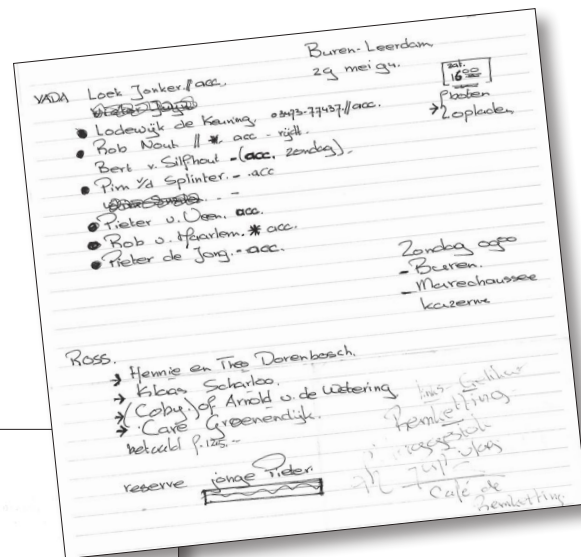
De najaarsbijeenkomst 94 en andere jaren.

De Inpik 2e jaargang nr. 2.

Waar het kopje chocola ontbrak. Zo niet de wederom ellenlange speech van de voorzitter dhr. drs. v. Stufhout. Ook dit keer ging hij voorbij aan serieuze opmerkingen omtrent zijn positie.

Wederom heeft ons geachte lid Pete v.d Ven alias "Herman", gezorgd voor een fan-tasierijk kerststukje.

Ledenlijst roeiclub 't Taftje	
De heer en mevrouw J.W. Heringa Oude Zoomweg 14 6705 ER WAGENINGEN Jouke en Annie (08370-14932)	
J.W. Balder Vossenlaan 17 6705 CD WAGENINGEN Hans en Ans (08370-20671) LIRECHT obo-521177	P.D. de Jong Tarthorst 801 6708 JC WAGENINGEN Pieter (08370-24981)
H.F. van Berkel Lienderveldsestraat 1 4013 EC LIENDEN Hein en Susan (03443-2886)	L.J. Jonker Weidestraat 2 3917 NV LANGBROEK Loek en Sara (03436-2961) ouders 072-3657663
J. Booy Bernhardstraat 8 6707 CM WAGENINGEN Jaap en Marjan (08370-14281)	T.E.J. Joosten Burg. v.d. Boschstraat 92 3958 CE AMERONGEN Theo en Wil (03434-52689) vca-072-3657663
J.F. Entrop Nw. Tielseweg 24/31 4001 JW TIEL Jan en Riet (03440-22275)	V. Juyt Ir. Munterlaan 11 6865 TC DOORWERTH Victor en Nel (085-332830)
T.G. de Groot Dalweg 180 6865 CX DOORWERTH Theo en Jannie (085-337553)	L. de Keuning Wendelaar 19 4133 CA VIANEN Lodewijk en Veronique (03473-77437)
R. van Haarlem Nassaulaan 19 6721 DW BEMMIDKOM Rob en Riek (08389-16931)	J. van der Kolk Albert Cuyperstraat 38 3817 RC AMERSFOORT Jan en Freetje (033-650389)



't Taftje jaarlijkse roei-evaluatie

Ammerongen, 14 december 1994

Woarde Taftlist,

De traditionele jaar-evaluatie wordt gehouden op Zaterdag 17 december a.s. om 12.00 uur, na het roeien.

Onder meer zal aan de Bende van drie en vader Henipa worden gevraagd over de voortgang inzake de uitwerking van de planner zoals besproken op de eerste officiële vergadering van 't Taftje van 8 oktober j.l. (zie notulen).

Bovendien zal de feestcommissie (Plok en Theo J.) konnd doen van de tweede bestuurs verging + 1 jaar volgend jaar.

Tot de 16^e december,

Best.

Bijlage: ledenlijst roeiclubs 't Taftje.

1995

Duno door de jaren heen.

R.V. Leerdam in Wageningen. Met al haar Hansen, Trudi, Lineke, Anneke, Jos en niet te vergeten Harry. Hoe zal het met hen zijn?

De Duno was prachtig, met zicht op hoogwater en lastige vragen. Het jachtslot bracht verlossing, met snert en een winnaar.



Hoog water Rhenen

Hoog water aan de Veluwe room.
Sinds jaren bestaat er een wateravonte relatie tussen sommige leden van de Roei Vereniging Leerdam en een groepje typisch mannelijke, Vada leden. Vada betekent: doorwaardbare plaats. In de Rijn beweest de waterdier het legendeel. Binnen de W.S.V. Vada vormen onze roeiers een selecte groep en zij schromen niet dit eenzaamlijk te maken. Regelmatig waren deze Vada boys bij Keerdamsche Roeverenkomsten aanwezig. Toe vreemde van beide partijen. Om de eenzijdigheid van de contacten te doorbreken werd het hoog water dat Leerdam een tegenbezoek aan Vada tijd dat brengen. Pieter maakte afspraken en dus Trudi en Pieter op zaterdag 20 januari 2006 gingen op zaterdag naar de Rijn in Wageningen. R.V. Leerdam naar de Rijn in Wageningen. Onderaan de Grebbeboeg passeerden wij hantain de afzetting op de dijk en merkten we al gauw dat onze gastheren nauwelijks nog serieus waren. Een roeier liet zich door wat water niet afschrikken. We ontvingen was drassig, doch hartelijk. Na wat als waardig bedoelde opmerkingen over en weer, verhaalde Pieter ons over de historie en structuur van Vada en over ons een klein beetje op het terrein en in de gebouwen. We overvloedige Rijn had veel aan het oog ontrokken. Hij versluisde aan

Pieter van Veen: "Ik ben onder de indruk van het karakter en de veerkracht van 't Taftje".

Een van de drijvende krachten en niet alleen in figuurlijke zin, binnen 't Taftje van toen en nu is Pieter van Veen. Woorden, gebaren en luidruchtige vrolijkheid omringen je als je hem ontmoet. Ook al zou je er je best voor doen, je kunt hem moeilijk negeren. Achter deze turbulentie schuilt een man vol goede bedoelingen en als hij eens stil valt, heel soms, dan zie je als opletend toeschouwer een gevoelsmens. Een bepalend lid van 't Taftje, misschien voor velen wel het gezicht van 't Taftje. Daarover kun je natuurlijk twisten. Zijn verhaal mag in elk geval niet ontbreken en tijdens een rondwandeling door de binnenstad van Amersfoort spraken wij met hem.

Wanneer ben jij bij 't Taftje gekomen en wat was je achterliggende gedachte?

Bert van Silfhout, die ik via de vriendin van mijn vrouw Tineke eind jaren zestig leerde kennen, belde mij in 1984 op met de vraag of ik in Wageningen op de Rijn wilde komen roeien om daarmee een herenacht te formeren. Die moest overigens nog wel worden aangeschaft. Bert belde nog een aantal vrienden die samen met wat Wageningers 't Taftje zouden gaan vormen. Meteen van het begin af werden we opgevangen en gecoacht door vader (Jouke) en moeder (Annie) Heringa. Vader Jouke bemoedigde ons vanaf de wal, moeder Annie coachte ons met zachte doch consequente hand vanuit de boot. Zij zijn door alle jaren heen ons geweten en bindmiddel geweest.

Wat betekent 't Taftje voor je?

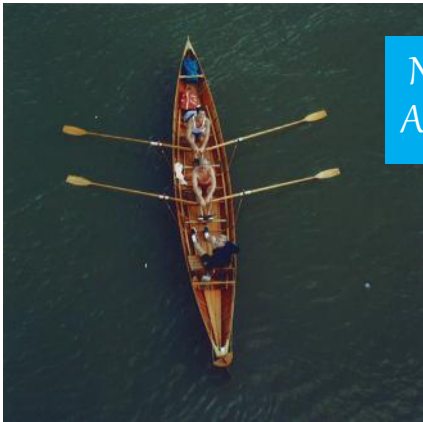
De teamsport. Het roeien op de Moeder van Nederland (de Nederrijn) is imposant en blijft met het omliggende landschap door de seizoenswisselingen altijd weer boeien. Als de boot loopt en zingt van genoeg dan weet je waar je het samen voor doet. Daarnaast hecht ik bijzonder veel waarde aan het onderlinge sociale contact. 't Taftje levert naast conditie ook kameraadschap op. Af en toe zijn we gelijk gestemd en wisselen wij uiteenlopende gedachten uit, soms verschillen we ernstig van mening. Ook goed. Het komt er uiteindelijk altijd weer op neer dat wij al toostend met gele spa broederlijk uit elkaar gaan.

Wat heb jij als het absolute hoogtepunt beleefd?

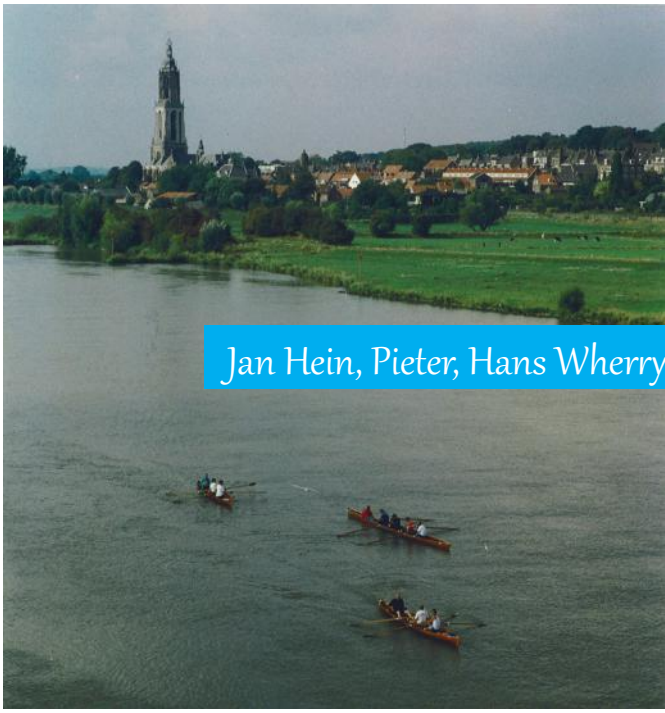
Hoogtepunt? Mogen het ook hoogtepunten zijn? Sportief gezien was dat het bliktrekken in Alkmaar en Leerdam, waarbij natuurlijk tijdens de uitreiking ons lied werd gezongen (naast al die studentenliederen die je dan te horen kreeg). Van de sociale gebeurtenissen waren toch de tocht over de IJssel in 2009 en het Ardennenoffensief het meest indrukwekkend.

Op welk moment of bij welke gebeurtenis heeft 't Taftje voor jou persoonlijk veel betekend?

Wat ik intens heb beleefd was het omslaan op de Rijn, vlak voor onze jaarafsluiting in 2006, tijdens de start tegen onze jaarlijkse uitdager MsLach. De verlamme angst omdat je



Na bezoek aan Adonis te Rhenen



Jan Hein, Pieter, Hans Wherry

in het ijskoude water de dood in de ogen kijkt; alles flits door je heen. Meteen daarna de opluchting omdat je de andere boten om je heen ziet en dan beseft dat er hulp is. En dan het mooie: er wordt geen schuldvraag uitgesproken, maar het groepje drenkelingen geeft elkaar naderhand wel broederlijk helende geschenken. Zo mooi. Hartverwarmend vond ik later de ondersteuning van het voltallige Taftje en de dames van MsLach tijdens een roerige en onthutsende bijeenkomst waarop wij verantwoording moesten afleggen aan het bestuur. Het ateren van het toenmalige bestuur vond ik destijds bepaald niet hartverwarmend.

Zijn er ook dieptepunten geweest?

Absoluut. Het afbrokkelen van Berts interesse in 't Taftje is daar een voorbeeld van, maar het vertrek van Wim Smalen heeft me echt diep geraakt. We, zo hadden we afgesproken, zouden immers samen oud worden bij VADA. Het zijn van die idealen die je misschien tegen beter weten in koestert, maar desondanks komt zo'n besluit in de realiteit hard aan.

Kun je eens een anekdote vertellen?

'De koning is dood, lang leve de Koning', een hoogte- en dieptepunt uit de geschiedenis van 't Taftje. Het was de uitspraak van Bert op de najaarsvergadering van 1999. Naar mijn mening was de wisseling van voorzitter een duidelijk binnenskamers bekosttoofd verhaal waardoor het democratische gehalte van een bedenkelijk laag gehalte was. Want, laten we wel zijn, onder een behoorlijk bestuur kiezen nog altijd de leden hun voorzitter. Ik meende Norbert te zien lijden onder de opgelegde hand van oud-monarch Bert, zijn schouders krompen licht in elkaar. De monden van anderen vielen open. Echt, als met stomheid geslagen.

Achteraf bekeken mogen we blij zijn. Norbert is van onbesproken gedrag en hij heeft zich goed in zijn rol ontwikkeld. Eind goed al goed. Doorgaan zo.

Er is door de jaren heen al vaak gemorrelt aan de positie van voorzitter Bert van Silfhout. Had jij nu niet zijn opvolger willen worden?

Wat een valse vraag! Nee, ik heb nooit echt die behoefte gehad. Ik kon in alle vrijheid genoeg doen zonder die titel te dragen en dat heb ik ook gedaan als 'De groep Van Veen', zoals we geregeld werden aangeduid.

Niets blijft hetzelfde en ook 't Taftje verandert. Hoe ervaar jij de accentverschuiving van 't Taftje?

Jonge kerels van 45 tot 55 jaar nemen steeds meer de plaats in van de oude garde. Een ontwikkeling die 't Taftje scherp houdt en een wezenlijke bijdrage levert aan de continuïteit van de ploeg. Ja, er is wel degelijk een omslag gaande. Denk maar eens aan de gedrevenheid waarmee de 'Headploeg' aan de slag is gegaan om tot betere resultaten te komen. En dat lukt, geweldig toch.

Of je er in mee moet gaan is een tweede. Soms wordt de aantrekkelijkheid wel wat minder, maar ach, berusting is een goede zaak en recreatief roeien heeft ook zijn schoonheid. Laten we vooral zo doorgaan en keuzes blijven maken, ook al zijn die niet voor iedereen even plezierig.

Tot slot: heeft het roeien bij en de kameraadschap binnen 't Taftje je gebracht wat je ervan verwacht(te)?

Ik ben onder de indruk van het karakter en de veerkracht van 't Taftje. Door de jaren heen hebben we heel wat hoogte- en dieptepunten meegemaakt en we zijn blijven bestaan. Met elkaar zijn we een prettig stel mannen dat graag roeit, soms wel, soms niet fanatiek. Sterk sociaal en kameraadschappelijk.

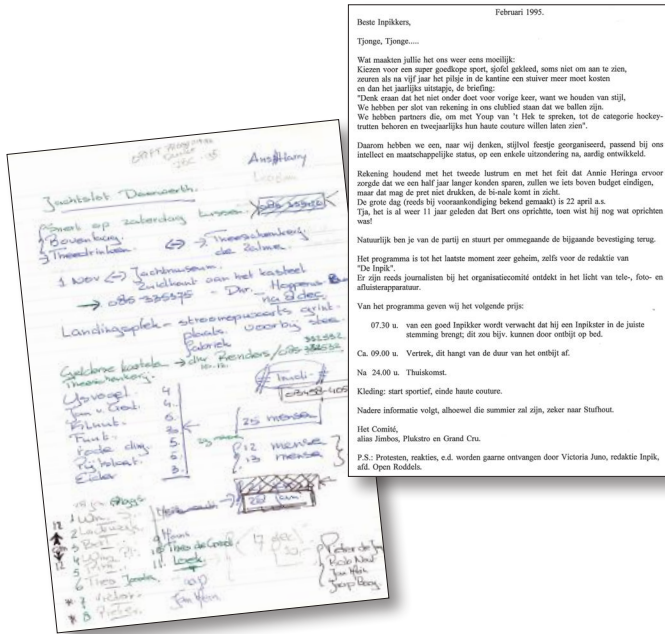
Dus?

Natuurlijk, en het brengt mij nog steeds wat. Bovendien, een lidmaatschap is toch opzegbaar.....

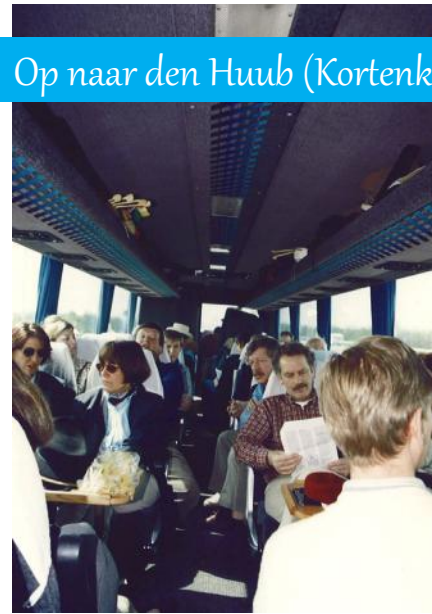
De redactie



Alternatieve Spektocht



Op naar den Huub (Kortenkaas)



Amsterdam, Alternatieve spektocht. Voor het eerst aan de Irish koffie, en zag het rood op het terras tegenover roeivereniging DE AMSTEL.

Genieten van de kades en alles wat er tussen en op beweegt.

Gevelbeelden en de torens, Amsterdam op zijn mooist. Nu al 14 jaar. Laat de gedachten maar gaan.

1. Voor mij is 't Taftje zo waardevol omdat ik daar enkele mensen heb ontmoet die vrienden voor het leven zijn geworden. Ook echte vrienden waar je, als het soms eens niet goed met je gaat, je verdriet mee kunt delen. Dat is voor mij héél waardevol.

2. Er zijn veel mooie momenten geweest. Ik noem bijvoorbeeld de mannendagen naar Zwitserland, IJsselmeer, Wadlopen en kanoën in de Weerribben. Het roeien van 'mijn' eerste Head vind ik toch wel héél bijzonder.

3. Voor mij is toch het absolute hoogtepunt de vrienden waar ik elk jaar mee ga wandelen. Als ik circa 21 jaar geleden niet was gaan roeien, dan had ik die waarschijnlijk nooit ontmoet.

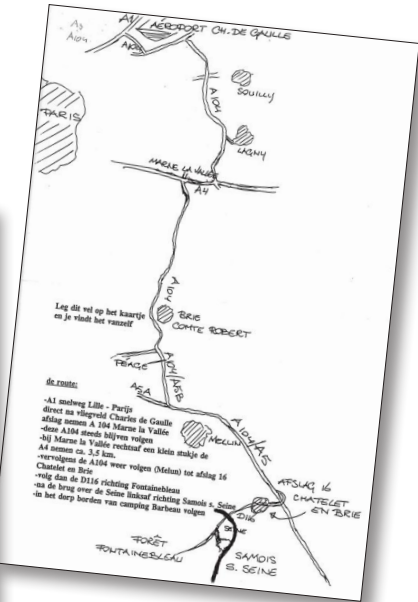
1996

Bacchanale 96. Django Reinhardt.

**Indrukwekkend:
De Muziek
De Wherry's op de
Seine bij volle maan.
De paarse zwembroek
van Hein.
De sessies op de
camping.
Het rijdende toilethuis
voor v. Stufhout.
De aanwezigheid van
Norbert.**



Aan alle leden van het Taftje
Wageningen, 12 oktober 1996.
Waarde Taftisten,
'To be or not to be', dat is de laatste tijd 'the question' binnen het Taftje.
Over de problematiek rond de teleurstellende opkomst van de leden, met name deze zomer, is nog eens indringend en langdurig gefilosofeerd op 5 oktober jl.
Door de op dat moment aanwezige leden, waaronder bij toeval de voorzitter, werden allerlei ideeën naar voren gebracht om hierin verbetering te brengen.
De suggesties die ter tafel kwamen varieerden van gratis versnaperingen tot het motoriseren van de boten. Ook zijn er diverse sanctiemogelijkheden besproken zoals invoeren van het clubshirtje na herhaald afwezigheid. Zelfs het aanleggen van een geheel nieuwe derde trap werd als straf overwogen.
Gelukkig is onze voorzitter een rustig en beschouwend type en dat scheelt.
Uiteindelijk kwam met hij met de volgende analyse:
Vroeger begonnen de Taftisten om 10 uur aan hun wekelijkse 'klus' (het blijft een klus natuurlijk als je het roeien alleen als een bindende factor ziet).
Langzamerhand is dit afgeleden naar half elf, alvorens de heren aanstalten maken om, al of niet met slaappuut nog op, in de boot te stappen.
Gevolg van deze disciplinaire toelgang is dat resp. vrouw/vriend(in)en en kinderen langer moeten wachten tot man/vriend en eventueel pa weer thuis is.
Kortom, vroeger begonnen betekend meer tijd voor boodschappen of gezinsactiviteiten en dat kan de opkomst bevorderen. Iedereen kon het eens zijn met deze heldere visie en aldus werd omdemocratisch besloten:
Met ingang van eerstkomende zaterdag 19 oktober a.s wordt exact van 10 tot 11 uur geroeid. N.B. De boten worden eerder ingedeeld, dus wil je in de boot en niet 'op het Taftje' zitten, zorg er dan voor dat je telkens om 9 uur 45 aanwezig bent! Kun je niet komen, meldt je dan als het even kan af aan een medlid.
Autotelefonische excuses zoals: 'ik rij nog op de dijk' worden niet aanvaard.
Alle gekheid terzijde, het zou mooi zijn om ons onvolprezen clubhuis 't Anker weer eens 'rood te doen aanlopen' door de aanwezigheid van het voltallige Taftje.
De voorzitter en de op bovengenoemde datum aanwezige leden rekenen erop.
NB Op 23 november aanstaande zal wederom de wedstrijd 'Leerdam' gehouden worden. Dit jaar zijn er geen wedstrijd en toeractiviteiten geweest waar wij aan meegedaan hebben. We staan niet bepaald bekend als geheleliefhebbers dus laten we tenminste één wedstrijdje doen dit jaar. Geïnteresseerden kunnen zich melden bij Jaap Bovy, doe je dat niet dan zal hij op korte termijn contact opnemen. 'Verstoppen heeft geen zin, ik weet ze toch wel te vinden' zo zei Jaap grinnik.
Victor.



Magere opkomst (12.08.1996)

Oproep van Victor Juyn,
waarin de volgende zin tot
de verbeelding sprak:
Autotelefonisch excuus zo-
als: "Ik rij nog op de dijk",
wordt niet aanvaard.

1. 'Gebundeld individualisme' stond op de taart tijdens een recente eindejaarsvergadering treffend en herkenbaar geformuleerd.

2. Op zaterdagmorgen aankomen bij Vada is vertrouwd en telkens een verrassing: wie zijn er vandaag aanwezig en hoe deelt Pieter de boten in. De onwennige slag bij het vertrek... ik vraag mij af waarom het roeien vandaag zo moeizaam gaat. Eenmaal op de Rijn wordt het beter. Wil ik meer in mijzelf gekeerd roeien, extra letten op de techniek, genieten van het rivierlandschap of juist bijpraten met mijn buurman... alles is mogelijk. Aankomen als individu om vervolgens een onderdeel te zijn van 't Taftje, na het roeien houdt dit groepsgevoel nog geruime tijd aan.

Eigenlijk heeft 't Taftje elke zaterdagochtend en tijdens alle andere bijeenkomsten veel betekenis voor mij.

3. Mijn Taftje-hoogtepunt was de toespraak in Kampen en vervolgens het lied van Theo de Groot, waarbij wij als leden voorzichtig het refrein meezongen. Toen ontstond voor mij wat de antropoloog Turner *communitas* noemt. Diezelfde dag was ook mijn Taftje-dieptepunt, het sloeproeven van Zwolle naar Kampen. We hebben het overleefd, met elkaar, onder het motto 'als je er niet dood aan gaat kan het je sterker maken'. Sindsdien waardeer ik het 'gewone roeien' alleen maar meer.

Held Op Sokken
trofee
Ter herinnering aan de Roeitocht
Buren - Leerdam
21 mei 1995
Roeivereniging Leerdam

1997

Naar het land van Kuifje.

Met Sidonia op stap.

Varen door Gent,
Naar de gevoelige
snaar, (nieuw)
Rijden door het land-
schap, met als voor-
gangers, een echtpaar
in een Riksja (maar
dan anders)
Met als krachtbron
Bert en anderen.

En tussendoor werd er
geroeid, zoals:.....



Gent



Roeiweemoed

Het is zaterdag 13 december 1997. Ik wil gaan golfen en stop met roeien. Bij het afscheidsrитуeel lig ik in een wit T-shirt op een tafel. Eerst op de buik, dan op de rug. Onder het zingen van het VADA-lied zetten alle Taftisten een handtekening op het shirt. De druk van de pen voel ik nog steeds op mijn lijf. Het VADA-lied krijg ik nooit meer uit mijn kop. Het shirt hangt al 13 jaar als een trofee van sportieve vriendschap in de kast. Waarom heb ik toch afscheid genomen??

Roeien was dé drive om me aan te melden bij VADA. Je denkt dat je dan eenvoudig in een boot kunt stappen, maar dat hadden Pim en ik mis. Eerste proef, roeien bij vader Heringa. Een echte roeitechnische ballotage. We mochten door!! Vader Heringa werkte continu aan je fysieke prestaties én mentale houding. Ik moest “omhoog kijken” en “de rug recht houden”. De “haal” moest krachtiger. Als Vader Heringa je op slag zette, wist je hoe laat het was. Volgens mij genoot hij er meer van dan de “patiënt” op slag.



Alle namen noemen.....

Er waren véél meer authentieke types. Ze noemden zich de Taftisten en hanteerden vooral ongeschreven regels. Een groepje sportieve en nog steeds studentikoze mannen stelden bij de aanmelding allerlei vragen: zoals inzake mijn 'moyenne'. Nu heb ik vroeger in mijn studententijd wel veel gebiljart, maar al snel had ik toch door, dat het over andere prestaties ging. De after-roei-party, die kenmerkte zich door een mix van goede gesprekken, bier en plezier, eindigde in een zaterdag-tukje thuis op de bank. Het hoedjesfeest en andere jaarevenementen waren heel bijzonder. Onvergetelijk was de geweldige performance van 't Taftje bij ons 25-jarig huwelijksfeest. Er werd luid zingend 'droog' geroeid. De heren getransformeerd tot dames, terwijl de dames zichzelf bleven.

Vader en moeder Heringa hadden zorg voor alle Taftisten en toonden dat roeien levensláng kan. De roeimannen zorgden voor Annie en Jouke. Een ontroerende verbinding tussen generaties, die ook tot uiting kwam in het Vader-én Moederlied. Wie wil niet, dat er voor je gezongen wordt?

Het golfen is (nog) geen succes geworden. Zal ik weer lid worden van 't Taftje?

Theo Joosten



Grachtentocht Amsterdam



Eindejaarsbijeenkomst



't Taftje einde jaarsbijeenkomst
 Amerongen, 9 december 1997
 Geachte Taftist,
 Zoals de traditie wil, zullen wij op zaterdag a.s. weer een moment bijeenkomen. Een ogenblik dat, in deze jachtige tijd, blij heeft gegeven zijn diepte te bewaren.
 Tijdstip: 13 december a.s. om 12.00 uur na het roeien of indien, door weersomstandigheden, niet wordt geroeid om 10.30 uur. Locatie: Clubhuis Vada.
 Tot de 13e december,
 Bert

't Taftje
Akersloot - Alkmaar
zondag 20 april 1997

't Taftje

Roeiwedstrijd Leerdam
Zaterdag 29 november 1997

Geachte Taftisten,

Op zaterdag 29 november gaan we naar Leerdam om ons aldaar 6 kilometer lang te gaan afvragen waar we in godsnaam aan begonnen zijn, waarom we toch ineens zo moe worden, en waar die verdraaide finish nu toch blijft.

U begrijpt, het gaat weer een gezellige boel worden. Ik heb van ons Taftje 2 ploegen ingeschreven, te weten Heren C4+. Er gaat echter slechts 1 boot mee, dus we moeten in aparte heats varen. De starttijden zijn 10.30, 13.00 en 15.30 uur en binnenkort krijgen we precies te horen wanneer we in welke heat we mogen opdraven.

De afstand bedraagt maar liefst 6 kilometer, en dat is niet niks. Bovendien zijn onze ambities hoog. Want we willen niet laatste worden. We willen niet in de middenmoot eindigen. Nee, we willen vooraan komen, sterker nog, we willen gewoon winnen. Maar dat gaat natuurlijk niet zomaar. Nee, daar moeten we wel wat voor doen. Tramen bijvoorbeeld. De conditie een beetje opkrikken, en niet onbelangrijk, ook een paar keer met de volledige ploeg tesamen in de boot zitten en aan de techniek werken (een eenheid vormen heet dat). Daar hebben we dan nog precies 2 zaterdagdagen voor. Voor 't Taftje ruim voldoende.

Dus, wat betekent dat nu in concreto?
 Dat betekent dat eenieder die heeft aangegeven dat hij graag in Leerdam van start wil gaan en in onderstaande ploegenlijst vermeld staat, zaterdag a.s. om 9.45 uur geheel fit en uitgeslapen op Vada verwacht wordt, om vervolgens in Leerdam-samenstelling een super-training te draaien. Ben je verhindert (met een hele gode reden), bel dan even.

De ploegen

- Ploeg I
 - Pieter van Veen
 - Hans Balder
 - Norbert Lourijssen
 - Lodewijk de Keuning
 - Pim van der Splinter
- Ploeg II
 - Wim Smalen
 - Loek Jonker
 - Jan Hein Loedeman
 - Victor Juyt
 - Leo Oyen

2000

Algemeen. De eindejaarsbijeenkomst.

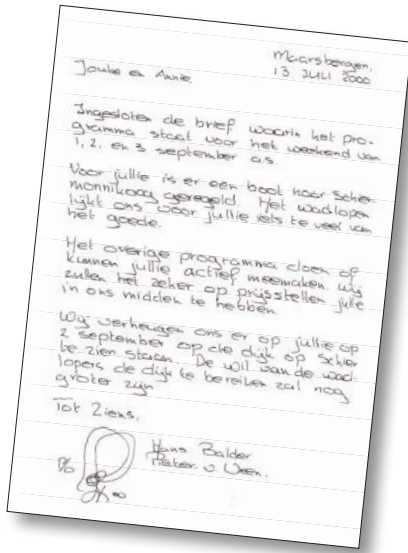
De stukken en de taart, maakten het komen alleen al waard. En de manifestatie van de macht, is waar een ieder lid om lacht.

De meest spraakmakende woorden ooit gesproken tijdens deze bijeenkomst: "De koning is dood, lang leve de koning".

En tussendoor werd er geroeid, zoals:.....



Trainingsessie met Greet



Wadlopen.

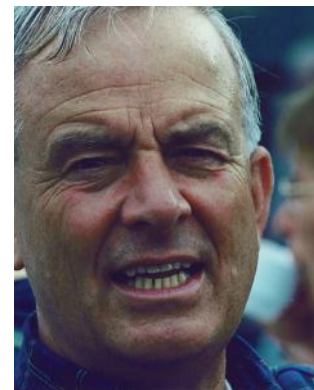
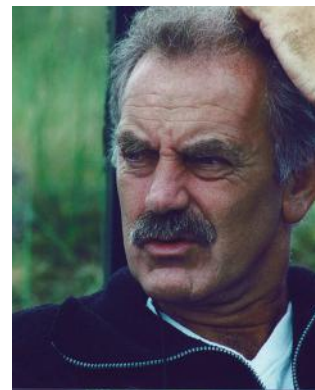
1991 Werd zeilen
2000 De kilometers lagen klaar
Maar Siert besliste anders
Dreigend onweer was de reden
van zijn NEE.

Per boot dan maar, naar Schier
Op de fiets met veel plezier
Kunst op de Kust,
Het was een lust
En niet alleen om naar te kijken

En tussen door werd er geroeid,
zoals:.....



Poging Wadlopen



Afscheid Plokhooij en Victor



1. Naast de wekelijkse prachtige autorit vanuit Doorn door de dorpen, bossen en open vlakten tussen de Heuvelrug en de Nederrijn naar VADA, is het op de geweldige locatie altijd weer gezellig en geeft het sportieve element een extra dementie om met de Taftje-roeiërs het water op te gaan. Je hebt altijd wel weer een leuk of interessant gesprek met elkaar onder het genot van een kop koffie of een gele spa. Je voelt een grote saamhorigheid als een warme deken over 't Taftje gedrapeerd. Kortom een welbested moment op de zaterdag.

2. De aandacht voor de Taftje-leden die zich in moeilijke omstandigheden bevinden. De belangstelling en het medeleven voor die personen geeft een goed gevoel. Een gevoel van saamhorigheid en betrokkenheid. Ook al is er een grote diversiteit van persoonlijkheden binnen 't Taftje, wij staan altijd klaar voor elkaar.

3. Een absoluut hoogtepunt (er zijn er meerdere) is het skiffen op woensdagavond op de Nederrijn. Op gladwater, je techniek in de gaten houdend en waar de langzaam ondergaande zon het gevoel van innerlijke rust en tevredenheid versterkt. Een mooi plaatje van het landschap, de stilte, je eigen gedachten en maar genieten van de omgeving. Wat geweldig om dit met een roemaatje te ervaren.

B(l)oesentocht



Inschrijfformulier Buren-Leerdam Roeitocht Zondag 21 mei 2000

Ploeg 1: Vereniging: VADA
 Naam stuurman/vrouw: Pieter E. u. Uza
 Contactadres: Rehorstplein 4 3815 MK A' BOORT
 Telefoon: 0243-437283 (werk)
 Overige ploegleden: Martin Hutjes
Wim Smale Lodewijk

Naam boottype: CRX.t

Ploeg 2: Naam stuurman/vrouw: Pim van Duiker
 Overige ploegleden: Cas Splinter
Cas Lodewijks
Loek Jonker

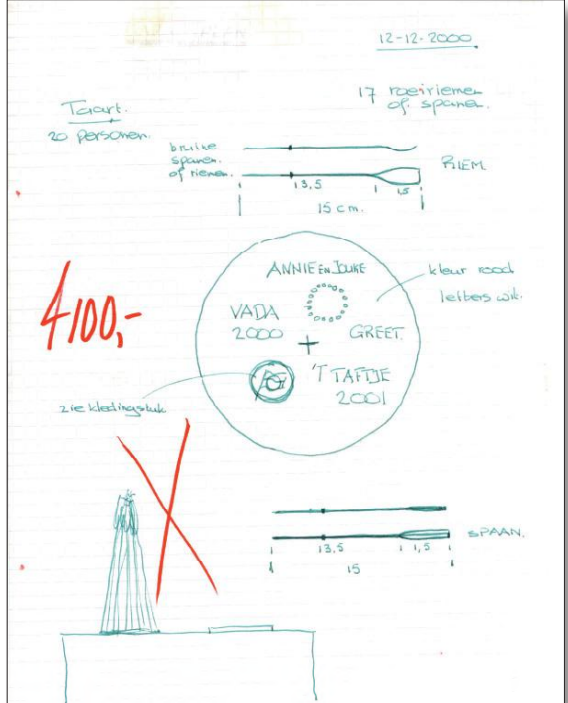
Naam boottype: CRX.t

Ploeg 3: Naam stuurman/vrouw: Fuut
 Overige ploegleden: _____

Naam boottype: _____

Kosten voor de tocht €11,20 per persoon (inclusief lunch en diner)
 Deze komen op 21 mei voor aanvang van de tocht worden voldaan in Buren.
 Dit inschrijfformulier voor 15 mei a.s. sturen naar:
 Hans Hoorn
 Brezij 8
 4152 GB Rhenoy
 Telefoon: 0345-681931

Eindejaar



2001

De steden.

Amersfoort,
Onze Lieve Vrouw
Amsterdam,
de eilanden
Leiden, Norberts muur
Deventer,
indrukwekkend Hanze
Maastricht,
een fabuleuze omgang

En vandaag ons
Wageningen,
leverancier van al
het goeds wat VADA
heet.



t' Taftje naar Amersfoort



Losse herinneringen

Spontaan borrelt een palet vol herinneringen op. Zo even uit de losse pols? Theo de Groot en zijn 'Captains Dinner'. Theo is erg culinair ontwikkeld en zijn bereidheid destijds om voor een 'captains dinner' op het clubhuis te zorgen was groot. Ditmaal was het een maaltijd waarin de ui een groot bestanddeel was en ja hoor, je raadt het al, het trompetgeschal 's avonds over de Rijn onder een romantische volle maan was niet van de lucht. De lucht die op dat moment niet helemaal zuiver meer was omdat met name Bert en Lodewijk om een kampioenschap vochten. Ik meen me te herinneren dat op dat moment het begrip 'De scheve loods' is ontstaan.

En dan herinner ik me nog als de dag van gisteren het ontstaan van het clublied, een geweldige avond in Arnhem op een partyboot aan de Rijnkade. De zangkwaliteit van Pa Heringa werd toen voor eens en altijd duidelijk.

Natuurlijk was onze ontmoeting in Vorden ook een memo-rabele. In de middag het klootschieten en 's avonds de sprookjesuitbeelding, waarbij Vader Heringa als konijntje door de zaal sprong en waarbij mijn Paula als een volleerde amazone op de bezopen ruggen van het door Pieter/Bert uitgebeelde paard sprong. Zij viel er, ten gevolge van de nodige spiritualiën, aan de andere kant weer even hard af zonder zich overigens pijn te doen.

Wat nog meer, o ja, onze tocht naar het chalet van Theo in Zwitserland was ook geweldig. Ik herinner me de discussie 'wel of geen universitaire achtergrond' en wat dat betekent voor je plek in de maatschappij. Dit naast het feit dat ik toen heb kunnen waarnemen hoe hard een mens kan snurken, de decibellen waren niet van de lucht. Maar ook het Ardennen offensief is een grandioze herinnering. Hier werd het voorzitterschap van Bert aan de orde gesteld, aangezet door Govert en Toon en ietwat onhandig overgenomen door Pieter. Een coupe dreigde, maar een flinke slok loste alles op.

Het was óók de trip van het onderzoek naar het binnenste der aarde en van het bijna verdrinken van Moeder Heringa. Haar kano sloeg om en bleef omgekeerd onder een overhangende boomstronk hangen. Ik meen dat het Boen was die resoluut ingreep en haar uit haar benarde positie bevrijdde.

Wim Plokhooij

2002

Wadlopen (3x scheepsrecht)

1991 Het mocht niet lukken

2000 Het weer gooide roet op het wad

2002 De Kleding.

Warm. Winddicht.

Sneldrogend. Bescherming biedend.

Bovenlichaam. Verplicht.

Onderlichaam. Voeten.

Zonnebrandmiddel.

Rugzak. 19 KM en dan?

Dan weet jij het wel..



Aan wadloopkleding worden de volgende eisen gesteld:
-Warm
-Winddicht
-Sneldrogend
-Beschermingbiedend



26-09-02
PIM
- Lodewijk in de bak THIC -
- Rob - glad materiaal - oplossing +
- Loek - glad
- Wim - abel (niet vrees roeten) groesie/minder woestbaar
- Jan Heik - glad - type boot met wie - het collectieve beeld +
- Hans Bolder - persoonlijk wie zit er in de boot
Zelfde plaats -
invalers - +
glad materiaal
- Stephan - gezellig - guur + keuzemom / Shifts
glad materiaal + ? +
2.X. meerwaarde 3? +
niet water gestote voeten
nieuwe lede
- CAS
L ->
L ->
- 60+ bel te leren
Griek grote keuzemester
Green Head +
The Clack's knielok op
Pieters indeter - net goed
acht + / a lode niet +
VAKANTIE - periale - meerzaam
andere taal

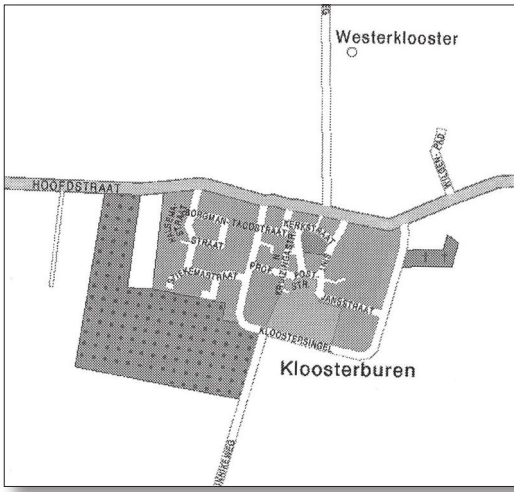
Wad lopen...



1. Waardevol, waardevol? Dat is geenszins de kern van wat 't Taftje voor mij betekent; superlatieven schieten hierbij tekort. Immers, 't Taftje heeft alles in zich verenigd wat het leven te bieden heeft ennog veel meer dan dat. De elementen trotseren en haar overwinnen: keer op keer. Inspanning en ontspanning in een welhaast pijnlijk ritme: slag na slag. Met hierop volgend het beleven van de vriendschappen: dronk op dronk. Ziehier, de verwoording van het ultieme Taftisme: leef je droom!

2. De eerste keer op slag in een vier met stuurman, gehesen in het clublievede rood tenue op de Nederrijn, was een persoonlijke overwinning met ongekenade impact: het mogen aanvoeren van een tot de tanden gewapend team atleten, niemand en niets ontziend in hun gezamenlijke zoektocht naar zelfoverwinning. Dat is bijzonder betekenisvol geweest en nauwelijks nog te overtreffen.

3. Het voor de allereerste keer aanhoren, nee ondergaan van 't Taftje clublied (of is het strijdlid?) was een zeer bijzonder moment en ongeëvenaarde climax. Dit lied beschrijft op een melodramatische en poëtische wijze hoe wij de edele sport van het roeien in al haar facetten en binnen en buiten de boot met elkaar ondergaan en beleven.



Amsterdam



Uitstappen gelijk

De Nederrij is een even boeiende als gevaarlijke partner in het roeien. In dit boek wordt zij niet op haar karakter beoordeeld, maar altijd weer in de armen gesloten. Onberekenbaar als zij is herinner ik mij een zaterdagochtend in het voorjaar heel lang geleden. Het weer beloofde geen spelbreker te zijn en zette dat kracht bij door een wolkloze hemel en een uitgeslapen zon als decor uit te lenen. We waren met voldoende roeiers om een acht uit te brengen en onder bevel van Jelle, onze stuurman, koersten wij stroomopwaarts richting Lexkesveer.

Lodewijk de Keuning achter zijn bankje aan moest en daar mee tussen zijn tanden terug kwam zwemmen. Het liep goed af, de zon genoot van ons en na wat hozen stapten we weer in, niet gelijk, en roeiden we op ons gemak drogend in de zon terug naar de haven. Het had niets om het lijf, maar het schetst de gretigheid van de onverzadigbare rivier.

Hans Balder

Glad water, zowaar gelijk in en gelijk uit. Het ultieme stuwende genot van een goed lopende acht. Halverwege de haven en het pontje haalde een grote zwoegende aak ons in. Het commando 'laat lopen' en 'riemen plat op het water' tussen de kribben werd routineus uitgesproken en al net zo geroutineerd uitgevoerd. Even in alle rust genieten van de zon en een licht schommelende acht. De boot passeerde ons hevig puffend met zwaar aangezette golven en het zachte schommelen veranderde acuut in verontrustend deinen. Maar... het ging allemaal volgens het boekje, totdat de golven razend snel van de kant terugsprongen om onze acht als vanuit het niets te overmeesteren. Ontgoocheld zaten wij ineens tot ons kruis in het water en restte de stuurman niets anders dan ons resoluut te bevelen gelijk uit te stappen. Veel viel er niet uit te stappen, het was meer uitzwemmen gelijk. Of alle bankjes vast zaten, ik weet het niet meer. Ik herinner me wel dat



Ledenlijst 't Taftje 2002
Bijgewerkt: 11-10-2002

Voorletters	Voornaam	Achtersnaam	Adres	Postcode	Plaats	Telefoon	Partner	e-mail
J.W.	Joude en	Herings	Loude Davidstraat 14	8706 BR	Wageningen	0317-414692		
G.A.	Aprie	Groot	Voessenlaan 17	8708 NN	Wageningen			
J.W.	Hans	Balder	Liederveldsestraat 1	8706 CD	Wageningen	0317-414800	Lis	
H.F.	Hein	Balder	Wendelaar 2	8865 CX	Doornwerth	0344-602886	Ang	G.Mattheus@in.pinkroccade.nl
T.G.	Theo	Van Berkel	Wendelaar 2	3947 WY	Doornwerth	026-3337653	Suzanne	theob@zash.net
M.A.M.	Martin	De Groot	Langbroek	4133 CA	Langen	0343-330801	Jannine	inbetas@iaon.nl
G.	Loek	Phlips	Passenkamp 6	8703 GB	Wageningen	0343-362961	Margjke	
L.	Lodewijk	De Keuning	Van Erbarngelaan 5	8721 AK	Wageningen	0344-604146	Sarah	in.maring@vwa.nl
C.	Cas	Wendelaar	Benendroppeweg 103	8706 AX	Doorn	0343-421664	Annet	maria.burg@zmove.nl
J.H.	Jan Hein	Lodewijk	Wendelaar 2	8862 WE	Wageningen	0317-423892	Armenarie	inbetas@zash.net
N.F.A.	Norbert	Lourjzen	Boelatan 16	3944 AA	Wageningen	026-3336632	Francee	norbert.lourjzen@zmove.nl
S.	Stephan	Lourjzen	Boelatan 16	3944 AA	Wageningen	0317-416717	Mirjam	rob.nor@micro.ficti.wau.nl
M.J.R.	Maas ten Oever	Passenkamp 6	Boelatan 16	3944 AA	Wageningen	0317-416717	Ike	pernille.kort@ficti.wau.nl
L.P.A.	Leo	Perrings	Boelatan 16	3944 AA	Wageningen	0343-427698	Mauk	leo.dijk@zmove.nl
W.	Wim	De Groot	Boelatan 16	3944 AA	Wageningen	0343-427698	Ineke	wekk@zash.net
V.J.M.	van der Spil	Boelatan 16	Boelatan 16	3944 AA	Wageningen	033-4789719	Tineke	pjm.vanderstijger@inbo.com
P.	Pieter	Van Veen	Boelatan 16	3944 AA	Wageningen	033-4789719	Tineke	pieter.ineke@vwdicorona.nl
E.								

* LOMBARDI 146 6708 LV



VADA 90 jaar

v.l.n.r.
Theo, Herco, Jaap,
Greet, Pieter, Jan Hein

2003

Jaarafsluiting
(nieuw voor eindejaars-
bijeenkomst)

Mijn naam is Greet,
na 3 jaar coachen,
lid van verdienste.
Vader en moeder
waren erbij



Amsterdam



Soezerige zaterdagen

Van de 25 jaar 't Taftje heb ik er drie meegemaakt. Voor mij was 't Taftje de perfecte manier van ontspannen: zaterdagochtend vroeg uit bed naar Wageningen, met een prettig gezelschap een eindje roeien en vervolgens met koffie, bier en uitzicht over de Rijn, een deel van de zaterdag stuk slaan. Totdat de thuissituatie (een gezin met jonge kinderen) me noopte tot een andere invulling van de zaterdag.

Naast de wekelijkse verstrooiing waren er de jaarlijkse roeitocht in Amsterdam en de 't Taftje-weekenden. Het wadlopen naar Schiermonnikoog staat me nog helder voor ogen: een stevige wandeling in guur weer, maar met niemand anders dan 't Taftje op het wad. In datzelfde weekend hadden we voor één overnachting een accommodatie gehuurd, met woonkamer, slaapkamers en keuken. Theo de Groot had het menu samengesteld, maar het koken deden we met z'n allen. Los van het succes van het recept (Zarzuela), heb ik het beeld nog op mijn netvlies van wassende, snijdende, bakkende en kokende Taftisten. Samen eten is een bijzonder plezierige en sociale gebeurtenis die verbreedert, maar samen koken stijgt daar toch nog bovenuit. Sinds een paar jaar maak ik deel uit van een kookclubje. Hartstikke leuk, maar bij tijd en wijle mis ik de soezerige zaterdagen aan de Rijn.

Theo Pennings



Eindejaar



2004

20 jaar 't Taftje. De roei-tocht en het feest.

Emmerich, Oosterbeek, Wageningen, Eiland van Maurik, Schoonhoven werd Rhenen, Wageningen.

Indrukwekkende Rijn wordt Nederrijn Stortbuien bij Oosterbeek. Met caterende Theo, Lia's lunch bij Vada. Waarna al klunend het Eiland van Maurik werd genomen.

Het feest, met oud en jonge leden En de pot van Bert.

De wind maakte Schoonhoven tot een droom en dreef ons naar Rhenen, Wageningen. Alwaar de chinees eindigde met: "Goede Leis, Loei je Lijk".



Lia en Rienk getrouwd

Roei-societyblad 'De Inpik' onthulde lifestyle roeiploeg 't Taftje!

Een bevestiging voor de toonaangevende rol van 't Taftje binnen de roeiwereld was de verschijning van het glossy lifestyle magazine 'De Inpik'. Scherp gesneden meningen, interpretaties en analyses getuigden van een professioneel inzicht in deze grillige doelgroep welgestelde roeiers met perspectief. Het blad sloeg in als een bom. Reikhalzend keken de Taftisten naar elke nieuwe verschijning uit, maar ook buiten de roeiwereld trok 'De Inpik' de aandacht. Lovende tot scherp-kritische recensies van toonaangevende opiniemakers zoals Jan Blokkers (De Volkse Krant) en Rinus Ferdinandussen (Vrijend Nederland) gaven het blad allure.

De briljante bedenkers van 'De Inpik' zijn de celebrities J.A. Anonimus (hoofdredacteur) en V. Juni (Uitgever/Directeur). Voor de jubileumuitgave van het boek 't Taftje 25 jaar legde de redactie voor een exclusief interview contact met de welhaast onvindbare heer Anonimus.

Wie is toch de heer J.A. Anonimus?

Kijk heer Bolder, de vrijheid van meningsuiting is een prachtige verworvenheid in dit land. Zoals u weet is dat ook nadrukkelijk aan de orde de laatste tijd. Welnu, ik heb hier een heldere mening over. Alles mag gezegd worden, maar het is verstandig om jezelf te beschermen tegen lieden die dit niet helemaal begrijpen. Vandaar de naam Anonimus. Het verbasteren van de namen in de stukjes die ik schreef, heeft te maken met het feit dat ik hierdoor gevrijwaard bleef van juridische gevolgen. Ik kon immers altijd zeggen dat ik hem in dit geval niet bedoelde. Als u eens wist hoeveel haatmail ik kreeg op het toenmalige huisorgaan 'De Inpik'. De rode draad in het blad was, zoals u weet, de persoonlijke verhalen en observaties van roeiers en dat konden sommige hoofdpersonen niet echt waarderen. Zo ben ik eens bijna overreden door een woeste jaguarrijder die ooit door mij in de maling werd genomen. Ene Willem Plukstro pleegde een heuse aanslag met een roeiriem en vele keren werd ik verbaal belaagd door Pete van der Ven. Kortom mijn naam is en blijft Anonimus.



20 jaar Taftje

DE OMMEZWAAI
Liggend in mijn slaapzak beleef ik de nacht van 11 op 12 september als plezierig en geniet ik nog na van een prettige BBQ en mooie woorden van onze oud-voorzitter en Taftje-oprichter Bert.
Wel ruikt de wind hard aan het linnen van de tent en geven de ons omringende populieren aan dat het waait. Ratelaars?
Schoonhoven komt langzaam naar boven en verjaagd de gedachte over de reünie uit mijn hoofd. Hoeveel uur nog te roeien? 10 tot 12 uur als deze wind blijft aamhouden? Ik zie ploeterende ploegen die rukken aan hun riemen, maar door de wind teruggeworpen worden.
Niet doen, onverstandig, terug naar Wageningen?
Toegeven aan een element past niet zo binnen mijn karakter. Toch won dit maal de ratio van de emotie en besloot ik dit voor te leggen aan de overige organisatoren.
Drie tentjes richting zuid stonden Hans en Pim. Tentmaatjes die tijdens hun slaap ritmisch snurken waardoor de ergernis omgezet wordt in prachtige visioenen. Zeilen naar Wageningen, dat leek Hans en Pim gezien boven omschreven omstandigheden het enige goede. Er restte nog één probleem. Hoe krijgen we Pieter zo gek om richting oost te gaan in plaats van naar west.
De tentstokken braken en scheerlijnen kromden zich, het linnen verbleekte toen ik in de vroege ochtend voor hun tent knield en zei: "Jongens het lijkt me niet verstandig als we naar Schoonhoven gaan. Wat denken jullie er van?"
Pieter van Veen

't Taftje viert haar 20-jarig bestaan
"Gelijk eertijds gehele volken pliegen van het eene land te vestrekken naar een ander, om eens bekwaame woonplaats te zoeken, zoo zijn de Bataven of Duitsland gekomen."
't Taftje
Zo staat vermeld in de 'Chronijk van Nijmegen (875 nChr.), De Stad der Batavenem.'
By Tolkamer kwamen ze in boomstammen ons land binnen. In het kader van het 20-jarig bestaan van 't Taftje doen we dit nog eens dunnetjes over, maar dan in de gewijde tot en met zondagavond door de Rijn mee te laten voeren naar Schoonhoven. Een wondermooie route die het feestcomité met zorg heeft uitgezocht over een rivier die in ons land niet minder dan 8 keer van naam veranderd, want:
Het eerste stukje tot Millingen aan de Rijn heet 'Bovenrijn' en wordt dan in meken in de naam Pannekoek Kanaal en dan volgt een heel lang stuk 'Nederrijn'. Na Vijk bij Duurstede gaat deze over in de Kromme Rijn, deze duikt onder in de stad Utrecht om daar al spoedig ondergaat hij een metamorfose tot Oude Rijn om beschreven in Klatwijk uit te monden in de Noordzee. Maar pas op: het allerlaaste en de officiële bron! 1320 kilometer lang door Europa stroomt en oeveral gevoerd Rhenen heet.
Met deze tekst begon de uitnodiging aan de Taftisten die zich hadden opgegeven voor de 20-jarige verjaardag van 't Taftje, een roeiploeg ontstaan in 1984 op initiatief van Bert van diverse ploeg die nu anno 2004 nog steeds bestaat en dit jaar dus haar 20-jarig bestaan viert.

- 1. Dat fantastische roeien op de RIJN met een stel gemotiveerde heren. Dat die motivatie niet uitsluitend voor het roeien blijkt te bestaan, maar ook gericht is op de mens achter die 'paal'. En dat ongedwongen sfeertje waarin voor iedereen ruimte is voor zijn zegje.
2. Dat heb ik niet meegemaakt
3. De IJsseltocht met het afsluitend diner waar Theo zijn prachtige ballade ten gehore bracht en een machtig eerlijk, open en dankbare toespraak hield.



Was u naast hoofdredacteur de directeur en tevens ook de uitgever?

Om in het kort de hiërarchie van het blad 'De Inpik' duidelijk te maken het volgende: De hoofdredacteur ben ik dus J.A. Anonimus. De directeur was Vic Juni. Hij was ook de uitgever en de vormgever van het geheel. Dat was me een figuur, vooral in uitgeven was ie goed. Luxe jachten, dure auto's, noem maar op.

Is Vic Juni een filantroop?

Of de man een filantroop was? Welnee...hij kende maar één goed doel en dat was hijzelf, het enige wat hij begreep van filantropie was dat het aftrekbaar was van de belasting.

Wat is de achtergrondgedachte geweest bij het scheppen van De Inpik?

De gedachte om 'De Inpik' uit te geven kwam door een eerder initiatief van de heer Juni en dat blad heette 'Quick Step'. De lezerskring van dit blad bestond uit geniets van het leven. Waaronder de voor velen bekende Toon de Kleier en Martin Miedrecht. Ofwel stappers van het zuiverste gele Spawater. Een zootje lieden dat nogal gebukt ging onder Korsakov-verschijnselen. Voor hen was het noteren van het stapprogramma bittere noodzaak omdat mondelinge afspraken altijd terstond vergeten werden. Naast de stapagenda bevatte het blad komische anekdotes over de liederlijke feesten waar de dames en heren zich in begaven.

Wat valt er te zeggen over de identiteit van De Inpik?

De Inpik heeft nagenoeg dezelfde identiteit gekregen maar dan uiteraard gericht op de heren van 't Taftje. Er werd overigens lang getwijfeld of we het wel moesten doen. Het vraagt immers nogal wat gevoel voor onzinnige humor en dat konden Juni en ik niet direct ontdekken. Neem nou de voormalige Taftje-oprichter Bertus van Stufhout. Een serieus boekhouderfiguur. Hij zal het me niet in dank afnemen, maar laten we eerlijk zijn, Bertus leek niet bepaald het type lolbroek waar je aan denkt als je zo'n blad wilt uitgeven. Zo waren er ook nog wel wat jongens van de Universiteit voor Boeren en andere Etenswaren, waarvan je ook niet direct het idee kreeg dat ze tegen een geintje konden. Na een paar nummers kwam er iemand naar me toe die zei: "Ik heb wel eens een beter vakblad gelezen".

Het was dus even roeien tegen de stroom op voordat iedereen de vrijblijvende verhalen begreep. De naam Inpik was overigens snel gevonden. Zeg nou zelf, Taftje-bode of Taftjeskoeier daar wil je toch niet mee geassocieerd worden. De naam Taftje is al zo eng.

Naar het voorbeeld van al die bierreclames met barbaarse zuipende mannen moest de naam kort en vooral ruig zijn. Niet Uitpik want dat suggereert dat alles voorbij is, maar Inpik is de juiste titel. Met andere woorden: steek hem erin die paal en geef hem een ruk zoals dat hoort tijdens het roeien.

Had De Inpik een redactiestatuut?

Of wij een redactiestatuut hadden vraagt u. Nee, we hadden geen eigen statuut. We hielden ons goeddeels aan de grondwet. Alleen die grondwetsartikelen waar de majesteit in genoemd wordt sloegen we over.

De Inpik was een positief kritisch blad voor een speciale doelgroep; kunt u uw doelgroep of specifieker geformuleerd 'de ijkpersoon' benoemen?

Ja, we zijn altijd positief kritisch gebleven. Al viel dat niet altijd mee. Samen (Juni en Anonimus red.) hadden we een broertje dood aan de fanatici binnen 't Taftje. Die zogenaamde sporthelden weet je wel, die het zo nodig vonden om elk jaar dezelfde discussie te starten over wel of niet mee doen aan de Head of andere competitiegerichte evenementen. Deze mensen verpestten duidelijk de sfeer en begrepen niets van de doelstelling van de oprichter Bertus van Stufhout.

Kijk..... toevallig is de bindende factor het roeien geworden, maar het had ook badmintonnen kunnen zijn. Nogmaals, het gaat niet om de sport, maar om het samen zijn met een gele Spa in de hand kijkend over de Rijn en keuvelend over de onuitwisbare indrukken die in de afgelopen week werden opgedaan. Dat de heren af en toe een peddeltje wegdrücken is aardig, maar is nimmer een doel op zich geweest. Dat was dus duidelijk dat die sporthelden niet onze doelgroep waren. Zij waren dus niet onze ijkpersonen zoals je dat noemt, maar in onze optiek de zeikpersonen. Onze doelgroep waren de jongens van de gele Spa, dat mag helder zijn.

Wat viel u aan uw doelgroep op?

De niet rokende hard trainende sportjongens vormden al snel na het verschijnen van 'De Inpik' de minderheid. Zo stak mijn directeur/collega Vic Juni regelmatig een sigaretje op tijdens het roeien. Met een ultieme blik van genot keek hij dan om zich heen en zag dat het goed was.

U heeft zich, volgens welingelichte bronnen, af en toe incognito gemengd onder uw doelgroep?

Het gerucht dat ik mij als hoofdredacteur dikwijls anoniem tussen de groep begaf is waar. Dat was niet altijd even makkelijk. Inherent aan groepen is het feit dat buitenstaanders direct opvallen. De meeste verhalen hoorde ik wel van Juni, maar om die kenmerkende groepsfeer te proeven was het noodzakelijk om soms undercover te gaan. Ik plakte daartoe een snorretje onder mijn neus en ging de avond ervoor laat naar bed zodat de wallen en rimpels talrijk waren en met wat schmink leek ik precies op Juni.

Wat viel u op?

Wat mij op viel vraagt u? Nou de meeste jongens waren goed omschreven door Juni. Ik had eerlijk gezegd een beetje vooroordeel over roeiers in het algemeen. Maar 't Taftje vond ik toen wel een uitzondering. Wat een kerels zeg, een hoop lol en zuipen maar.

Als donderslag bij heldere hemel kondigde de heer Juni zijn afscheid aan. Waarom dat?

Zoals eerder gememoreerd is en was Juni mijn directeur en de uitgever. Dat uitgeven vond hij zo leuk dat er geen tijd meer over bleef om te roeien. Hij kocht een zeiljacht en speelde de grote jongen.

Gelijktijdig met zijn afscheid ontpopte het blad 'De Inpiker' zich als runner up. Tijdens zijn afscheid ontving hij tot zijn verrassing een nieuw huisorgaan van 't Taftje. Deze als ode bedoelde uitgave viel in goede aarde. Juni riep nog "ga zo door jongens", maar kennelijk is het bij één nummer gebleven.

Dus beide behoorde niet tot hetzelfde concern?

Nee! Het eenmalige huisorgaan komt niet van hetzelfde concern als 'De Inpik', maar is van het Telegraafconcern. Maar dat maakt voor Juni niet uit want hij heeft geloof ik al 40% van de aandelen.

Met het vertrek van Vic Juni, verdween ook De Inpik van de markt. Waarom?

Als hoofdredacteur kreeg ik na het vertrek van Juni helaas te weinig informatie om nog een zinvol blad voor 't Taftje te produceren. Na het succes van 'De Inpik' kreeg ik allerhande verzoeken om columns te schrijven. Ik neem slechts een kleine greep uit de 24 bladen waarvoor ik inmiddels een vaste bijdrage lever:

Onlangs verschenen:

Ned. Ver. Banken, opiniestukje "Woekeren doe je zo!"
Biljartbond, column "Masseren met de korte keu"
Bond voor ouderen, technisch verslag over "Opvoeren van rollators"
Ned. Ver. Slechtzienden, column "Maastrichter Staar"
Kappersgilde, verslag "Wat doet peroxide met je brein"
Katholieke broederschap, column "Ach kleine jodeljongen"

Zelfs in politieke kringen word ik vaak gevraagd:

CDA, "Van principes kun je niet leven" en "Maxime waar zijn mijn vingers gebleven?"

PvdA "Job had het vroeger ook niet makkelijk"

D66 "Van paarse tot bruine kool" en "Dagboek van Gert de herdershond"

Kortom je begrijpt het wel, ik neem dus geen blad voor de mond. Maar nu ben ik verschrikkelijk druk en zou graag verder willen met het verhaal waar ik mee bezig ben. Het wordt een boek. Uiteindelijk schrijf ik nu al zo'n 30 jaar korte verhalen het moet er nu maar eens van komen.

Naschrift redactie:

Het unieke blad 'De Inpik' is helaas nergens meer verkrijgbaar. Wilt u toch alle uitgaven op uw gemak doorspitten en dat wilt u na dit interview, neem dan contact op met de archivaris van 't Taftje, de heer Pete van der Ven. Adres en telefoonnummer op te vragen bij de redactie.



2006

Knotsen op de Rijn

Wij werden ijskoud op de proef gesteld, maar niets kon het Taftje breken.

Nog sterker, nog hechter is de band.



Amsterdam



Leiden



Annet Gouda Quint: 'de Rijn heeft vele gezichten'
In het najaar van 2006 stapte Annet Gouda Quint als vaste stuurvrouw in de Taftjes Herenacht. Ze kreeg daarmee de touwtjes in handen om een ambitieus team de juiste koers te laten varen. Dat doet ze met toewijding. Soms stuurt Annet op subtiele wijze de groep ook op de wal. Ze houdt zich tussen de mannen bewust wat op de achtergrond, dus wie is Annet. We zochten haar op en in een geanimeerd gesprek keken we even bij haar in de keuken.

Heb je vroeger ook geroeid?

Ja, ik heb van 1979 tot 1989 geroeid bij de Koninklijke Roei- en Zeilvereniging 'Het Spaarne' in Heemstede. Ik roeide daar onder andere regiowedstrijden en de Head en ik stuurde een veteranenploeg op de Head. Bij 'Het Spaarne' heb ik overigens Norbert, mijn man, leren kennen. In 1989 zijn wij verhuisd naar Bennekom en daarna heb ik eigenlijk niet meer geroeid. Ik was te druk met integreren en ons gezin. We hebben drie kinderen: Evelijn, Annelot en Koen.

Je bent de enige vrouw in het gezelschap, hoe ervaren je dat?

Er valt mij niets bijzonders op hoor, ik voel me gewoon een met de groep. Overigens vind ik mannen over het algemeen gemakkelijker in de omgang dan vrouwen. Minder geroddel en vaak lekker direct. Dat merk ik ook binnen 't Taftje: ze zijn direct, praten open met elkaar over van alles en nog wat. Ik voel mij er erg thuis, maar vaak er wel voor niet de boven- toon te voeren.

Hoezo?

Zodra ik nadrukkelijk op de voorgrond zou treden en me met ze zou (willen) gaan meten, ontstaan er misschien problemen. Dat mag nooit gebeuren, daarvoor is de groep te bijzonder.

Hoe zie jij 't Taftje?

Het is een heel diverse, maar buitengewoon hechte groep. Als er iets is dan staan ze er voor elkaar, voorbeelden genoeg. Die betrokkenheid is mooi. Je kunt jezelf zijn. Er kan veel worden gezegd zonder dat er wrijving ontstaat en als dat wel gebeurt dan wordt het even snel de wereld weer uitgeholpen.

Op welk moment heeft 't Taftje veel voor je betekend?

Toen ik ziek was, al die warme reacties. Ik moet eerlijk zeggen dat dát mij er doorheen heeft getrokken. Zo waardevol. Ja, zoals ik al eerder zei, het is een bijzondere groep.

Jij stuurde de gladde vier die in december 2006 bij de start omsloeg, vertel eens?

Ja, dat was met de Pelikaan op 16 december. Nou, de boten lagen klaar, het startsein werd gegeven en daarna ging alles lijkt wel in slow motion. De boot sloeg om en het eerste wat ik dacht: 'de kou valt wel mee.' Vervolgens werd er rond om ons heen geroepen dat we de boot los moesten laten, maar zodra ik dat deed werd ik ondanks mijn zwemvest naar beneden getrokken. Het vest zoog het water op en ik kon er absoluut niet mee zwemmen, daarbij had ik veel last van de stroming.

Dus me toch maar weer aan de boot vastgeklampt. Verder herinner ik me dat de boot waar Norbert in zat ons binnen de kribben heeft gesleept. Het was doodeng allemaal.

Ben je daarna anders tegen het roeien op de Nederrijn aan gaan kijken?

In het begin zeker, toen was ik wat angstig. Dat is nu over, hoewel ik altijd een zekere spanning houd. Ik blijf alert en uiterst geconcentreerd. Het heeft mij eens te meer geleerd dat de Rijn vele gezichten heeft.

Hoe hebben jullie het als team verwerkt?

We, Stephan, Dick, Fred, Pieter en ik, hebben er veel over gepraat. Dat heeft enorm geholpen. Het heeft ontegenzeggelijk een band gesmeed, het heeft ons onderlinge contact verscherpt, verdiept. Je kunt zeggen dat we dichter bij elkaar zijn gekomen.

Je bent vaste stuurvrouw van Taftjes herenacht.

Wat is je inbreng?

Norbert maakt de indeling en daar bemoei ik mij niet mee, tenzij hij ergens zijn twijfel over heeft. Op zo'n moment praten wij erover en geef ik mijn mening. Dat doe ik dan ook wel eens als ik iets zie waar ik vraagtakens bij heb.

Hoe staat het met je ambities?

Laat ik voorop stellen dat ik het gewoon leuk vind om de herenacht te sturen. Dat neemt niet weg dat ik zelf wel wat meer zou willen en op termijn ergens tussen de 1e en 15e zou willen eindigen. Tegelijkertijd besef ik mij dat die wens niet reëel is. Daarvoor zou dan gezamenlijk structureel meer getraind moeten worden en ik ben me er terdege van bewust dat niet iedereen daar tijd en gelegenheid voor heeft. Je kunt dat niet van iedereen verwachten. Ach, en laten we eerlijk zijn, we doen het wel voor ons plezier, dus als we in de toekomst ergens in het middenveld eindigen is dat toch prima.

Wat doe je als je niet stuurt?

Nou natuurlijk heb ik ons gezin, een huis en een tuin om te onderhouden. Verder ben ik in de relationele sfeer actief met orthomoleculaire voedingstherapie. Daarvoor ben ik gediplomeerd evenals voor orthomoleculaire geneeskunde. Het up-to-date houden van mijn kennis vergt tijd: vakliteratuur, seminars. Ik had eigenlijk wel een eigen praktijk willen openen, maar dat is er door omstandigheden nog niet van gekomen. Misschien maar goed ook, want ik heb veel dingen om handen. Zoals de mantelzorg voor mijn moeder (90) en mijn tante (96). Dat doe ik met liefde, maar het is tijdrovend en het valt me soms zwaar.

En als je 'echt' vrij bent?

Ik ben dol op lezen. Sommige boeken kunnen mij persoonlijk raken, bijvoorbeeld "De as van mijn moeder" van Frank McCourt en "Haar naam was Sarah" van Tatiana de Rosnay. Het zijn boeken die me bezig houden. Verder ben ik dol op boeken van Martin Bril.

Zie ik rivieren van bier

Boeken die je zo even tussen de bedrijven door kunt lezen. Er is natuurlijk nog meer, maar dit komt als eerste naar boven.

Ik kan erg genieten van kunst en cultuur. Zo nu en dan bezoek ik een museum en ik loop graag kunstroutes. Mijn voorkeur gaat uit naar moderne kunst. Schilderkunst uit het begin van de twintigste eeuw. Schilders zoals Picasso, Matisse, Van Dongen, Derain en De Vlaminck, Kadinsky en Malevich.

Ben je zelf ook creatief actief?

In de wintermaanden, wanneer er niets in de tuin te doen valt, teken ik graag of als het helemaal naar m'n bol stijgt, probeer ik nog wel eens een schilderij op het doek te zetten. Vroeger heb ik een cursus pottenbakken in Frankrijk gevolgd en dat trekt me nog steeds, maar ik mis eigenlijk de ruimte om een atelier in te richten waar je de spullen kan laten liggen.

Waar komt die artisticeit vandaan?

Dat komt van mijn moeders kant. Zij heeft op de kunstacademie Arnhem gezeten, dat toen nog 'Kunstoefening' heette.

En verder?

Verder luister ik graag naar pianomuziek. Ik heb zeven jaar piano's gehad en speel op een bescheiden manier nog wel wat. Helaas is er ook veel weggezakt en ben dus geen goede pianiste. Voor mij geen 'Liebestraum' van Liszt bijvoorbeeld! Mijn meest geliefde componisten zijn: Grieg, Liszt, Debussy en Fauré.

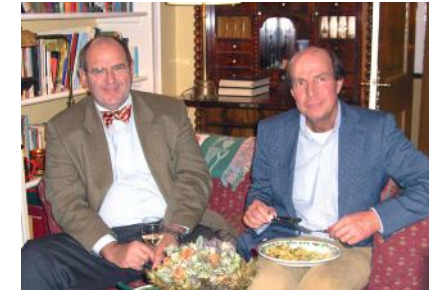
En dan ben ik nog tien jaar lid geweest van een blokfluitensemble 'Tutti Flautano', een ensemble van 10 personen. Ik speelde sopraan- alt- en tenor blokfluit partijen. Twee keer per jaar gaven wij een concert ergens in een kerkje. Maar na verloop van tijd had ik hier geen zin meer in.

Tot slot nog iets mee te geven aan 't Taftje?

Laat het vooral blijven zoals het is.



Leiden



Bezoek aan Piet de Bruin



Eindejaar



Zaterdag 16 december 2006
 Knotsen op de Rijn
 Drie gladdes vieren x+
 Mslach
 Taftje
 Taftje

10.00 uur
 Het regent wat. In het anker worden de indelingen door Norbert gemaakt.
 Geen commentaar. Geen winnende boot, maar een vriendelijke indeling naar de Taftjeleden.

Annet-Dick-Pieter-Stephan-Fred
 Norbert-Hans-Martin-Geurt-Pim
 Rob en Leo 2x
 Mslach was compleet. Het feest kon beginnen.

10.15 uur
 Loods. Riemen uitbrengen. Zwenvesten stuur.
 Boot-Pelikaan-Stern-Zwaan.
 Wij zitten in de Pelikaan.

Boten waren gereserveerd door Norbert.

Aan Fred bemerkte ik wat zenuwachtigheid voor de 1^{ste} zit in glad materiaal en het skullen.
 Begrijpelijk.

Boot uitgebracht. Wat stordig en geen goede plek aan de boot. Boeg en twee werfzijdig
 gecorrigeerd door omstanders.

Boven de hoofden. Handen in het botenwerk. Voor de bulk en royaal uitzetten.

We stappen in en roeien weg. De Stern is al van het vlot en wacht op de Rijn op ons. Het is
 stromend water en licht golvend.

Even wordt over de golfslag gesproken, dan wordt er opgeroed.
 Balans matig, vanuit mijn 3^{de} postie voelend. Slag rustig en goed. Iets te diep aan stuurboord,
 maar niet ariant.

Boeg maakt 1x een voel- en zichtbare misslag bij het oproeien.

Voor pont wachten op de andere ploegen, hetgeen inhoudt dat wij voortijk waren bij het
 oproeien.

Wij lagen midden op de Rijn aan SB wal lag de Zwaan aan BB wal de Stern.

2007

Het elan is terug.

Naar de head, na jaren van afwezigheid (1993)

Het gevoel er te zijn, met al die achten.

nr. 142 met steen.

Het was er, het gevoel.

Met dank aan de elan-dragers, Annet en Norbert.

Een Godengift

Medio zomer 2006 informeerden mijn trouwe maat Dick Boekhorst en ik in het clubhuis van VADA naar het roeien. Een man aan de bar begon een gezellig gesprek en stelde ons voor lid te worden van VADA en sublid van het gezellige Taftje. Zijn biertje om elf uur en zijn enthousiasme sprak ons erg aan. Pieter van Veen had ons overgehaald.

Drie weken later roeiden wij in 'De Hoop-wherry's' door de Amsterdamse grachten in zonovergoten weer. We zagen mijn dochter Claire bij haar roeivereniging 'De Hoop'. Wat een dag die zomaar uit de lucht kwam vallen.

Weken daarvoor had ik met veel gedoe het ziekenhuis verlaten; onmin met mijn jongere maten. En dan zomaar ineens, mannen en een zeemeermin met fatsoen in hun lijf, belangstellend en meedenkend; een Godsgeschenk. Heel bijzonder. Het heeft mij enorm geholpen om weer met twee benen in de wereld te staan.

Als dank hebben Rieke, mijn schatje, en ik een borrel met hap voor 't Taftje georganiseerd die uitliep van 21.00 tot 01.30 uur. Een teken aan de wand van saamhorigheid en gezelligheid. Zo voel ik het nog steeds, het ware 't Taftje.

Piet de Bruin



Onderlinge

Beste vrienden,

Hoera het is zover, er kan gekeurd worden en dan zullen we weten wie de eeuwige jeugd heeft en wie niet. Maar alle gekheid op n stokje, het is goed en noodzakelijk dat het gebeurd.



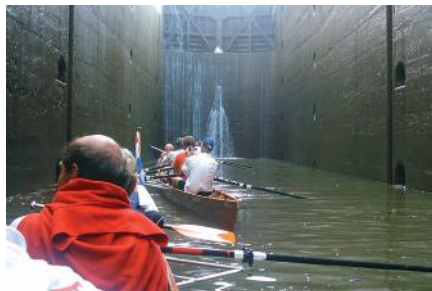
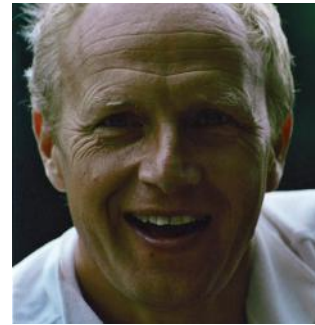
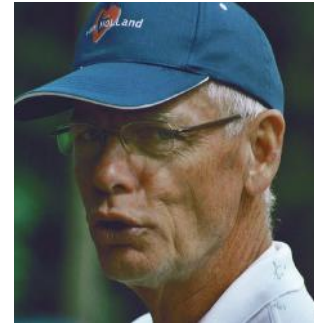
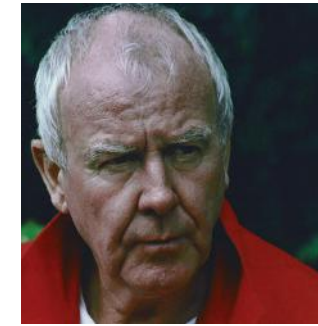
Head



Amsterdam

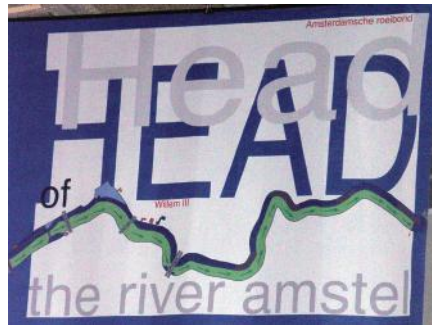






1. De gezelligheid en de relaxte sfeer zowel bij het roeien als de nazit. Het sociale aspect van de nazit en het betrokken zijn met elkaar.
2. De warme ontvangst toen Piet en ik ons voor het eerst bij 't Taftje meldden.
3. De meerdaagse uitjes met 't Taftje zoals Maastricht en de IJssel en de kameraadschap en de pret.

2008



Head



De Brug

In 2006 werd ik lid van het 't Taftje. En dat werd ik niet zomaar, daar was een aanleiding voor.

Tijdens de onderlinge wedstrijden van 2006, werd ik op mijn schouder geklopt door Pieter van Veen. Of ik interesse zou hebben om een 'herenacht' te gaan sturen op de Head.

Ik moest even slikken, het was zo'n 15 jaar geleden dat ik een acht gestuurd had. Plannen werden gemaakt en voor ik het wist werd ik gebombardeerd tot stuurvrouw van 't Taftje. Er werd getraind, stuurpermissie voor de acht werd gehaald en in 2007 stuurde ik weer voor het eerst na jaren de Head. Tot in de vezels gespannen, maar niet hypernervuus.

Ongeveer 60 roeiboten roeiden op naar de start. Halen en strijken wisselden elkaar af. Een gekriool aan boten. We lagen klaar in afwachting van het startsein. Nog één minuut. Het startschot klonk!

We stevenden op het middelste gat van de 'Berlagebrug' af. Ging goed! Toch leek het erop dat twee ploegen ons in wilden halen vlak voor de Berlagebrug. Ik kon niet meer uitwijken en een botsing met drie ploegen onder het middelste gat van de Berlagebrug was onvermijdelijk!

De intense band met 't Taftje is voor mij dan ook hier begonnen!

Annet Gouda Quint

Activiteit	Datum	Organisator	Opmerking
Head of the River	15-16 maart 2008		Doel is 2 min. sneller te varen dan vorig jaar. Zoveel mogelijk Tafelten doen mee.
Ouderlinge wedstrijden 'Vale Roesen in de grachten van Amsterdam'	Ergens in mei	Pin van der Splinter Pieter van Veen	
Jaarlijkse uitje, met portiers Boeket aan Deventer.	Zat. 14 juni 2008	Dick Boekhorst Piet de Bruggen	Eén dag, geen overnachting.
Loerders: wedstrijd over 6 km.	Zat. 20 september		
Toerboten	Ergens eind oktober		Zowel in gladdere vieren als in C-4. Proberen met zo veel mogelijk man mee te doen.
	Het hele jaar worden er op diverse plekken in het land toerboten georganiseerd.	Leo Oyen is contactpersoon	



PAERZ

Dineren bij Paerz kan van dinsdag tot en met zondag.
Paerz heeft elke 2 weken een nieuwe kaart en de kaart wisselt op woensdag.
Dit is ons diner van woensdag 4 juni tot en met dinsdag 17 juni (tussen 18:00 tot 22:00 uur)

Voorgerechten	
Cocktail van rivierkreeftstaartjes op creoolse wijze	€ 8,50
'Asperges Flamande' op traditionele wijze met beenham en ei	€ 9,50
Salade van asperges, 'Perenzin' kaas en een framboos-walnoten-dressing	€ 9,00
Soep van de dag: Asperge soep met gamba's	€ 6,00
Extra voor: Bruchetta met pastrami	€ 9,50
Hoofdgerechten	
Zeebaars met posteleinstamppot en aceto-mosterd-jus	€ 18,50
'Le Big Mac', met portobello, blauwe kaas, pomodori en portsaus	€ 20,50
Melanzana met brood en rucola	€ 16,50
Steak geserveerd met friet en salade	€ 16,50
Nagerechten	
Chocolade Dessert	€ 7,00
Wisseldessert	€ 6,50
Sorbetjts	€ 6,50
Kaasplankje met vier soorten kaas en vijgencompôte	€ 9,50

Restaurant Café Paerz
Entrepotdok 64
1018 AD Amsterdam
T: 020 6232206

Met verdriet delen wij u mede dat is overleden onze geliefde

JAN DOLF SCHENK
 ✱ Amsterdam, 25 oktober 1935
 † Amsterdam, 17 september 2008

Amsterdam: Wouter Schenk
 Amstelveen: Frederike Schenk en Huub Mulder
 Willem en Emma
 Velsen-Zuid: Ria Gouda

De crematieplechtigheid zal plaatsvinden in crematorium Westerveld, Duin en Kruidbergenweg 2-6 te Driehuis, dinsdag 23 september om 12:45 uur.
 Na de plechtigheid is er gelegenheid tot condoleren.





Deventer



J^o Bussink's
Echte
Deventer Koek
A^o 1593



P. van Veen
 Van: dick [r.a.boekhorst@solcon.nl]
 Verzonden: maandag 31 maart 2008 20:50
 Aan: splinterplm@hotmail.com; Rob Nout; Pim van der Splinter; Piet de Bruijn; Norbert Lourijzen; Marco Mazzolani; Marlin Huljes; Jan Hein Loedeman; Theo de Groot; Hans Balder; Loek Jankar; Stephan Mees van Oever; Hein van Berkel; Fred Cornelissen; Geurt Jansen; Henk Smilt; Leo Oyen; Pieter van Veen; Dick Boekhorst; Greet Mattheus; Annet Gouda Quint; Ron Koole; Roy Keijzer
 Onderwerp: mededeling van de penningmeester.

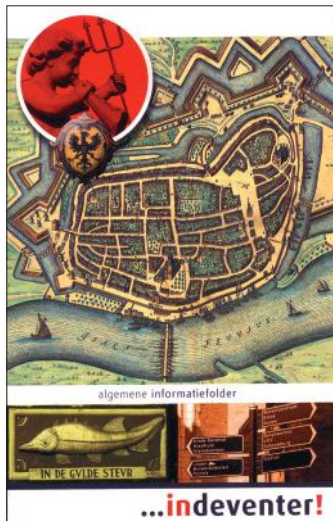
beste tafellisten,
 Hierbij het lang verwachte rekeningnummer t/m het tafje. Deze rekening is bedoeld om kleine bedragen centraal af te rekenen zodat de voorlichter niet bij 20 verschillende mensen hoeft te leunen om 2'n centen binnen te krijgen.
 Ik verzoek jullie daarom vriendelijk om €30,- over te maken op rek. nr. 103289631 R.A.A. Boekhorst / Tafje.
 Het tweede punt is het uitstapje in september met onze partners. Zoals jullie weten gaan we naar de mooie hazestad Deventer.
 In tegenstelling tot suggesties geuit bij de lunch (na de Head 2 weken geleden) dat de datum weer verschoven zou worden, kan ik jullie geruststellen: het blijft zaterdag 20 september.
 Het programma zal in de loop van mei bekend worden gemaakt en ik wil graag iedereen verzoeken mij in de komende weken te mailen of hij meegaat, al dan niet met partner.

vriendelijke groeten,
 Dick

N.B. Houdt er rekening mee dat er relatief veel gewandeld wordt dus dames let op je schoeisel en heren neem een wandelstok mee!
 Verder heeft Deventer een landklimaat dus we houden het hopelijk droog, maar ik weet het niet zeker dus "be prepared".

Het programma duurt tot 21.00 uur, verdere details worden na aankomst in Deventer bekend gemaakt. Natuurlijk gaan de kosten voor de baat uit en daarom verzoek ik jullie om € 90,- (per persoon!) over te maken op rek. nr. 103289631 t/m R.A.A. Boekhorst Tafje o.v.v. Deventer.

Groeten, Piet en Dick



- Deelnemers Deventer**
- | | |
|----------------|----------------|
| Dick Marjolijn | Loek Sara |
| Piet Rieke | Pieter Tineke |
| Stefan | Theo Jannie |
| Hein Susan | Fred Henriette |
| Rob Frances | Jan Hein Tini |
| Geurt Fenny | Marko |
| Hans Ans | Marlin Marijke |
| Norbert Annet | |
- Afgezegd: pim, henk, stef, leo



Eindejaar - Vada 't Tafje 25 gebundeld individualisme

2009

't Taftje 25 jaar.
De IJsseltocht.

Van puur genot,
Een rivier te mogen
roeien, dwongen zij het
licht in overweldigend
blauw.

Onder deze koepel
vierden zij hun feest.

Oh IJssel jij hebt mijn
hart gewonnen.
En met jou,
Mijn Taftje, een club
van veel plezier.

En tussendoor werd er
geroeid, zoals:

Pieter E. van Veen
Amersfoort,
7 december 2009.



1. 't Taftje is een unieke en bonte verzameling van levensge-nietende roeiende Rijnmakers met grote klasse, gevoel voor humor, traditie en vooral voor elkaar. Dat maakt 't Taftje zo waardevol.

2. De steun en het begrip van iedereen na het omgaan van de gladdie vier en de onvoorwaardelijke solidariteit daarna.

't Taftje: Een goed gevoel

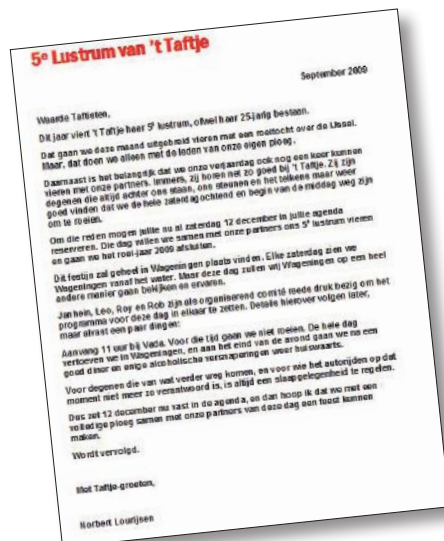
Toen Janhein mij ruim drie jaar geleden vroeg om een keertje met hem mee te gaan roeien, dacht ik, ach laat ik dat eens doen en kijken of roeien een sport voor mij is. Het was in de winter en op een van de eerste keren dat ik met Janhein zou gaan roeien vond 't Taftje ongeluk bij Lexkesveer plaats, waarbij de bemanning met boot en al omging. Janhein en ik zijn meteen naar de plaats van onheil gesnelnd, maar iedereen was al weg. Janhein vertelde me dat dit soort ongelukken zelden plaatsvond, natuurlijk om mij de moed niet te ontnemen. Terug op VADA kwam de groep binnen en even later zaten ze met z'n allen bij het haardvuur in de kantine bij te komen en lieten ze hun avontuur nog eens de revue passeren. Natuurlijk kregen ze het een en ander te horen toen hun vrouwelijke rivalen waar ze tegen roeiden aanschoven, hetgeen ze deemoedig over zich heen lieten komen. Toen zag ik al een glimp van de onderlinge band tussen deze mensen...

Eigenlijk ben ik niet zo'n groepsman en ik nam mij voor, dat als ik zou gaan roeien bij 't Taftje, het dan vooral bij het roeien te houden en de social events zoveel mogelijk te mijden. Zo heb ik de eerste twee jaren heel prettig geroeid en in de loop van de tijd ben ik de onderling zeer contrasterende karakters binnen het Taftje steeds meer gaan waarderen. Langzamerhand bleef ik toch vaker na afloop, luisterend naar de sterke verhalen, wat met de groep drinken, al was ik in gedachten meestal met andere dingen bezig die ik nog wilde doen die dag.

Pas na onze gezamenlijke IJsseltocht realiseerde ik me dat ik deel uitmaak van 't Taftje en erbij hoor; eigenlijk best een goed gevoel.

Nog dit jaar heb ik met een groep collega's geroeid met Pieter en enkele andere VADA oudgedienden als coaches en dan realiseer je wat roeien met mensen kan doen....

Roy Keijzer



Amsterdam



Eén van de PLOEGLIEDeren van
HET TAFTJE.

Melodie: Op een bed met stalen veren
lag een cowboy met zijn vrouw

Het wordt gezongen: KORT EN KRACHTIG

In een boot Oeh Ah Ah
Met zestien ballen Oeh Ah Ah
Harde haken Oeh Ah Ah
Op de Rijn Oeh Ah Ah
Lentesveer Oeh Ah Ah
Of naar Rhenen Oeh Ah Ah
Harde haken op de Rijn Oeh Ah Ah

Oh VADA VADA

Oh VADA VADA

niet zonder onze Heringa(s)!

Oh VADA VADA

Oh VADA VADA

Doe mij nog maar een seke Spa!